

İKİNCİ SAMUEL

BAP 1

VE Saulun ölümünden sonra vaki oldu ki, Davud Amalekileri vurmaktan döndüğü zaman, Davud iki gün Tsiklagda kaldı; ² ve üçüncü gün vaki oldu ki, işte, Saulun yanından, ordugâhtan bir adam geldi, esvabı yırtılmış, ve başı üzerinde toprak vardı; ve vaki oldu ki, Davudun yanına geldiği zaman yere düşüp kapandı. ³ Ve Davud ona dedi: Nereden geliyorsun? Ve adam ona dedi: İsrail ordugâhından kaçıp kurtuldum. ⁴ Davud ona dedi: İş nasıl oldu? bana anlat, rica ederim. Ve dedi: Kavm cenkten kaçtı, ve kavmdan bir çokları da düşüp öldüler; ve Saulla oğlu Yonatan da öldüler. ⁵ Ve Davud kendisine anlatan genç adama dedi: Saulla oğlu Yonatanın öldüklerini nasıl biliyorsun? ⁶ Ve kendisine anlatan genç adam dedi: Rastgele Gilboa dağında bulunuyordum, ve işte, Saul mızrağına dayanıyordu; ve işte, cenk arabaları ile atlılar onun peşine yapışmışlardı. ⁷ Ve arkasına dönüp beni gördü, ve beni çağırdı. Ve: İşte ben, dedim. ⁸ Ve bana: Sen kimsin? dedi. Ve ona: Ben bir Amalekîyim, dedim. ⁹ Ve bana dedi: Rica ederim, üzerime gel de beni öldür; çünkü beni şaşkınlık aldı, çünkü hâlâ sağım. ¹⁰ Ve onun üzerine gelip onu öldürdüm, çünkü biliyordum ki, düştükten sonra sağ kalamazdı; ve başı üzerindeki tacı ve kolundaki bileziği aldım, ve onları buraya, efendime getirdim.

¹¹ Ve Davud esvabını tutup yırttı; ve yanında olan bütün adamlar da öyle yaptılar; ¹² ve Saul için, ve oğlu Yonatan için, ve RABBİN kavmı için, ve İsrail evi için dövünüp ağladılar, ve akşama kadar oruç tuttular; çünkü kılıçla düşmüşlerdi. ¹³ Ve Davud kendisine anlatan genç adama dedi: Sen neredensin? Ve adam: Ben misafir bir Amalekînin oğluyum, dedi. ¹⁴ Ve Davud ona dedi: RABBİN mesihini öldürmek için elini uzatmağa nasıl korkmadın? ¹⁵ Ve Davud uşaklardan birini çağırıp: Yaklaş, ve bunu vur, dedi. Ve onu vurdu, ve o öldü. ¹⁶ Ve Davud ona dedi: Kanın kendi başın üzerinde olsun; çünkü: Ben RABBİN mesihini öldürdüm, diye ağzın sana karşı şahadet etti.

¹⁷ Ve Saulla oğlu Yonatanın üzerine Davud şu mersiyeyi okudu ¹⁸ (ve yay neşidesini Yahuda oğullarına öğretmelerini onlara söyledi; işte, Yaşar kitabında yazılmıştır):

¹⁹ Ey İsrail, kendi yüksek yerlerin üzerinde öldürüldü izzetin!

Yiğitler nasıl düştüler!

²⁰ Filistîlerin kızları sevinmesinler diye,
Sünnetsizlerin kızları sevinçle çoşmasınlar diye,
Gatta bunu bildirmeyin,
Aşkelon sokaklarında yaymayın.

²¹ Ve Gilboa dağları,
Üzerinizde ne çiğ, ne yağmur, ne de takdime tarlaları olsun;
Çünkü yiğitlerin kalkanını orada kaldırılıp attılar,
Saulun yağla mesholunmamış kalkanını.

²² Öldürülmüş olanların kanından, yiğitlerin yağından,
Yonatanın yayı geri gelmezdi,
Ve Saulun kılıcı boş dönmezdi.

²³ Saul ile Yonatan hayatlarında tatlı ve sevimli idiler,
Ölümlerinde de ayrılmadılar;
Kartallardan daha çevik,
Aslanlardan daha kuvvetli idiler.

²⁴ Ey İsrail kızları, Saula ağlayın,
O size değerli kırmızı kumaş giydirdi,
Esvabınız üzerine altın süs koydu.

²⁵ Cenk ortasında yiğitler nasıl düştüler!

Yonatan senin yüksek yerlerinde öldürüldü.

²⁶ Ey kardeşim Yonatan, senin için acıklıyım;

Sen benim için çok tatlı idin;

Senin sevgin benim için şaşılacak şeydi,

Kadının sevgisinden ziyade idi.

²⁷ Yiğitler nasıl düştüler,

Ve cenk silâhları nasıl yok oldular!

BAP 2

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davud: Yahuda şehirlerinden birine çıkayım mı? diye RABDEN sordu. Ve RAB ona: Çık, dedi. Ve Davud dedi: Nereye çıkayım? Ve: Hebrona, dedi. ² Ve Davud ve iki karısı, Yizreelli Ahinoam, ve Karmelli Nabalın karısı Abigail de oraya çıktılar. ³ Ve Davud yanında olan adamları, herkesi kendi ev halkı ile götürdü; ve Hebronun şehirlerinde oturdular. ⁴ Ve Yahuda adamları geldiler, ve orada Davudu Yahuda evi üzerine kiral olarak meshettiler.

Ve: Saulu gömenler Yabeş-gilead ahalisidir, diye Davuda bildirdiler. ⁵ Ve Davud Yabeş-gilead ahalisine ulaklar gönderip onlara dedi: Siz RAB tarafından mubarek olasınız, çünkü efendinize, Saula, bu inayeti ettiniz, ve onu gömdünüz. ⁶ Şimdi RAB da size inayet ve sadakat etsin; ve bu şeyi yaptığınız için ben de size bu iyiliği ödiyeceğim. ⁷ Şimdi elleriniz kuvvetli olsun ve yiğit olun; çünkü efendiniz Saul öldü; ve Yahuda evi beni de kendileri üzerine kiral olarak meshettiler.

⁸ Ve Saulun ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abner, Saulun oğlu İş-boşeti almıştı, ve onu Mahanaime geçirmişti; ⁹ ve Gilead, ve Aşuriler, ve Yizreel, ve Efraim, ve Benyamin, ve bütün İsrail üzerine onu kiral etti. ¹⁰ Saulun oğlu İş-boşet İsrail üzerine kiral olduğu zaman kırk yaşında idi, ve iki yıl kirallık etti. Fakat Yahuda evi Davudun ardınca gitti. ¹¹ Ve Davudun Hebronda Yahuda evi üzerinde kiral olduğu günlerin sayısı yedi yıl ve altı ay idi.

¹² Ve Nerin oğlu Abner, Saulun oğlu İş-boşetin kulları ile Mahanaimden Gibeona çıktı. ¹³ Ve Tseruyanin oğlu Yoab, ve Davudun kulları çıktılar, ve Gibeon havuzunun yanında onlara rast geldiler; ve bunlar havuzun bir tarafında, ve onlar havuzun obir tarafında oturdular. ¹⁴ Ve Abner Yoaba dedi: Rica ederim, gençler kalkıp önümüzde oynasınlar. Ve Yoab: Kalksınlar, dedi. ¹⁵ Ve kalktılar, ve Benyaminle Saulun oğlu İş-boşet için on iki kişi, ve Davudun kullarından on iki kişi sayı ile geçtiler. ¹⁶ Ve herkes karşısında olanın başından tuttu, ve kılıcını karşısında olanın böğrüne sapladı; ve birlikte düştüler; ve Gibeonda olan o yere Helkathaturim* denildi. ¹⁷ Ve o gün cenk çok şiddetli oldu; ve Abner ile İsrail adamları Davudun kulları önünde bozuldular.

* *Bıçaklar tarlası.*

¹⁸ Ve Tseruyanin üç oğlu, Yoab, ve Abişay, ve Asahel orada idiler; ve Asahel bir kır ceylanı gibi ayağına tezdı. ¹⁹ Ve Asahel Abnerin ardını kovaladı; ve yürürken Abnerin ardından sağa ve sola dönmedi. ²⁰ Ve Abner arkasına bakıp: Sen misin, Asahel? dedi. Ve o: Benim, dedi. ²¹ Ve Abner ona dedi: Sağına ve yahut soluna dön, ve uşaklardan birini tut da onun silâhlarını al. Fakat Asahel onun ardından dönmek istemedi. ²² Ve Abner bir kere daha Asahel dedi: Benim ardımdan dön; niçin seni yere serelim? ve kardeşin Yoabın yüzüne nasıl bakayım? ²³ Fakat o dönmek istemedi; Abner de mızrağın arka ucu ile onu karnından vurdu, ve mızrak arkasından çıktı; ve orada düştü, ve olduğu yerde öldü; ve vaki oldu ki, Asahelin düşüp öldüğü yere gelenlerin hepsi durdular.

²⁴ Ve Yoabla Abişay, Abnerin ardını kovaladılar; ve Gibeon çölü yolunda Giah önünde

olan Amma tepesine vardıkları zaman güneş battı. ²⁵ Ve Benyamin oğulları Abnerin ardınca toplanıp bir küme oldular, ve bir tepenin başında durdular. ²⁶ Ve Abner Yoaba bağırp dedi: Kılıç durmadan yesin bitirsin mi? sonunda acılık olacağını bilmiyor musun? ve ne vakte kadar kardeşlerinin ardından dönsünler diye kavma söylemeyeceksin? ²⁷ Ve Yoab dedi: Hay olan Allahın hakkı için, eğer sen söylememiş olsaydın, daha sabahtan, kavmdan her biri kardeşinin ardından dönerek yoluna gitmiş olurdu. ²⁸ Ve Yoab boru çaldı; ve bütün kavm durdular, ve artık İsrailin ardını kovalamadılar, ve artık bir daha cenketmediler. ²⁹ Ve Abnerle adamları bütün o gece Arabadan* yürüdüler; ve Erdeni geçtiler, ve bütün Bitronu yürüdüler, ve Mahanaime geldiler.

* Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vâdi.

³⁰ Ve Yoab Abnerin ardından döndü; ve bütün kavmı topladı, ve Davudun kullarından on dokuz kişi ile Asahel eksik idiler. ³¹ Davudun kulları da Benyaminden ve Abnerin adamlarından vurdular, üç yüz altmış kişi öldü. ³² Ve Asaheli kaldırdılar, ve Beytlehemde olan babasının kabrine onu gömdüler. Ve Yoabla adamları bütün gece yürüdüler, ve gün onlara Hebronda doğdu.

BAP 3

VE Saul evile Davud evi arasında cenk uzun oldu; ve Davud gittikçe kuvvetleniyor, fakat Saul evi gittikçe zayıflıyordu.

² Ve Hebronda Davuda oğullar doğdu; ve ilk oğlu Yizreelli Ahinoamdan olan Amnon idi; ³ ve ikincisi Karmelli Nabalın karısı Abigailden olan Kileab idi; ve üçüncüsü Geşur kiralı Talmayın kızı Maakanın oğlu Abşalomdu; ⁴ ve dördüncüsü Haggitin oğlu Adoniya idi; ve beşincisi Abitalın oğlu Şefatya idi; ⁵ ve altıncısı Davudun karısı Egladan olan İtream idi. Bunlar Hebronda Davuda doğdular.

⁶ Ve Saul evi ile Davud evi arasında cenk olduğu zaman vaki oldu ki, Abner Saul evinde kendini kuvvetlendirmekte idi. ⁷ Ve Saulun bir cariyesi vardı, ve onun adı Ayyanın kızı Ritspa idi; ve İş-boşet Abnere dedi: Niçin babamın cariyesinin yanına girdin? ⁸ Ve İş-boşetin sözleri üzerine Abner çok öfkeleni, ve dedi: Ben Yahuda tarafını tutan bir köpek başı mıyım? ben bugün baban Saulun evine, onun kardeşlerine, ve onun dostlarına inayet ediyorum, ve seni Davudun eline teslim etmedim; fakat bugün sen bu kadından ötürü üzerime fesat yüklüyorsun. ⁹ Kırallığı Saul evinden geçirip, Dandan Beer-şebaya kadar, İsrail üzerine ve Yahuda üzerine Davud tahtını durdurmak üzre, ¹⁰ RABBİN Davuda and etmiş olduğu gibi ona yapmazsam, Allah Abnere böyle, ve daha ziyadesini yapsın. ¹¹ Ve Abnerden korktuğu için artık ona cevap veremedi.

¹² Ve Abner kendi tarafından Davuda ulaklar gönderip dedi: Memleket kimindir? Ve: Ahdini benimle yap, ve işte, bütün İsraili sana döndürmek için elim seninle beraber olacaktır, dedi. ¹³ Ve Davud dedi: Pek iyi, ben seninle ahdedirim; ancak senden bir şey isterim; o da şudur: beni görmek için geldiğin zaman önce Saulun kızı Mikalı getirmezsene, yüzümü görmeyeceksin. ¹⁴ Ve Davud Saulun oğlu İş-boşete ulaklar gönderip dedi: Filistîlerin yüz gulfesile kendime nişanlanmış olduğum Mikalı, karımı ver. ¹⁵ Ve İş-boşet adam gönderip kadını kocasından, Laiş oğlu Paltielden aldı. ¹⁶ Ve kocası onunla beraber Bahurime kadar onun ardınca yürüyüp ağılıyarak gitti. Ve Abner ona: Git, dön, dedi; ve adam döndü.

¹⁷ Ve Abner İsrail ihtiyarları ile söyleşip dedi: Üzerinize kiral olsun diye önceleri Davudu siz arıyordunuz; ¹⁸ ve şimdi yapın; çünkü RAB: Kulum Davudun elile kavmım İsraili Filistîlerin elinden, ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım, diye Davud için söyledi. ¹⁹ Ve Abner Benyaminle de söyleşti; ve Abner İsrailin gözünde, ve bütün Benyamin evinin gözünde iyi olanın hepsini Hebronda Davuda söylemek için gitti. ²⁰ Ve

Abner, yanında olan yirmi kişi ile Hebrona Davudun yanına geldi. Ve Davud Abner için ve yanında olan adamlar için bir ziyafet yaptı. ²¹ Ve Abner Davuda dedi: Kalkıp gideyim, ve bütün İsraili efendime, kırala toplıyayım, ve seninle ahdetsinler, sen de canının dilediğinin hepsi üzerine kırallık edersin. Ve Davud Abneri gönderdi; o da selâmetle gitti. ²² Ve işte, Davudun kulları ile Yoab akından geldiler, ve beraberlerinde çok çapul getirdiler; ve Abner Hebronda Davudun yanında değildi; çünkü onu göndermişti; o da selâmetle gitmişti. ²³ Ve Yoabla yanında olan bütün ordu geldiler, ve Yoaba bildirip dediler: Nerin oğlu Abner kırala geldi, ve onu gönderdi, o da selâmetle gitti. ²⁴ Ve Yoab kırala gelip ona dedi: Ne yaptın? işte, Abner senin yanına gelmiş; niçin onu gönderdin de serbestçe gitti? ²⁵ Nerin oğlu Abneri bilirsin; seni aldatmak, ve girişini ve çıkışını öğrenmek, ve yaptığın bütün şeyleri bilmek için geldi. ²⁶ Ve Yoab Davudun yanından çıktı; ve Abnerin arkasından ulaklar gönderdi, ve onu Sira kuyusundan geri getirdiler; fakat Davudun haberi yoktu.

²⁷ Ve Abner Hebrona döndü, ve Yoab onunla ayrıca söyleşmek için kendisini kapının ortasına götürdü, ve kardeşi Asahelin kanı için onu orada karnından vurdu, o da öldü. ²⁸ Ve ondan sonra Davud bunu işitince dedi: RABBİN önünde Nerin oğlu Abnerin kanından benim ve kırallığımın ebediyen suçumuz yoktur; ²⁹ Yoabın başı üzerine ve babasının bütün evi üzerine düşsün; ve Yoabın evinde, akıntılı, ve cüzamlı, ve koltuk değneğine dayanan, ve kılıçla düşen, ve ekmeğe muhtaç olan adam eksik olmasın. ³⁰ Ve böylece Yoab ve kardeşi Abişay Abneri öldürdüler, çünkü kardeşleri Asaheli Gibeonda, cenkte o öldürmüştü.

³¹ Ve Davud Yoaba ve yanında olan bütün kavma dedi: Esvabınızı yırtın, ve çul kuşanın, ve Abnerin önünde dövünün. Ve kıral Davud tabutun ardından yürüyordu. ³² Ve Abneri Hebronda gömdüler; ve kıral Abnerin kabri üzerinde yüksek sesle ağladı; ve bütün kavm ağladılar. ³³ Ve kıral Abner için mersiye okuyup dedi:

Abner ahmaklar ölümü ile ölmeli mi idi?

³⁴ Senin ellerin bağlanmamış ve ayakların zincirlere vurulmamıştı;

Kötülük oğulları önünde düşer gibi, sen öyle düştün.

Ve bütün kavm bir daha onun üzerine ağladılar. ³⁵ Ve bütün kavm henüz gündüzken ekmek yemeğe teşvik için Davuda geldiler; fakat Davud and edip dedi: Eğer güneş batmadan ekmek yahut başka bir şey tatsam, Allah bana böyle, ve daha ziyadesini yapsın. ³⁶ Ve bütün kavm buna dikkat ettiler, ve kıralın yaptığı her şey bütün kavmin gözünde iyi görüldüğü gibi, bu da gözlerinde iyi görüldü. ³⁷ Ve bütün kavm, ve bütün İsrail o gün anladılar ki, Nerin oğlu Abnerin vurulması kıraldan değildi. ³⁸ Ve kıral kullarına dedi: Bugün İsrailde bir reisin, büyük bir adamın düştüğünü bilmiyor musunuz?

³⁹ Ve ben meshedilmiş bir kıral olduğum halde bugün zayıfım; bu adamlar, Tseruyanin oğulları, benden daha zorludurlar; kötülük edene RAB kötülüğüne göre ödesin.

BAP 4

VE Abnerin Hebronda öldüğünü Saulun oğlu İş-boşet işitince elleri gevşedi, ve bütün İsrail şaşırıldılar. ² Ve Saulun oğlu İş-boşetin çete başı olan iki adamı vardı; Benyamin oğullarından Beerotlu Rimmonun oğulları olup birinin adı Baana, ve obirinin adı Rekab idi (çünkü Beerot da Benyaminin sayılır; ³ ve Beerotlular Gittaima kaçıp bugüne kadar orada misafir oldular).

⁴ Ve Saulun oğlu Yonatanın ayakları sakat bir oğlu vardı. Yizreelden Saulla Yonatanın ölüm haberi geldiği zaman beş yaşında idi; ve dadısı onu alıp kaçtı; ve kaçmak için acele ettiğinden çocuk düşüp topal oldu. Ve onun adı Mefiboşet idi.

⁵ Ve İş-boşet öğle vakti dinlemekte iken, Beerotlu Rimmonun oğulları Rekab ve Baana

günün sıcak vakitlerinde onun evine geldiler. ⁶ Ve buğday getiriyorlarmış gibi evin içerisine girdiler; ve onu karnından vurdular; ve Rekabla kardeşi Baana kaçıp kurtuldular. ⁷ Ve onlar eve girdikleri zaman yatak odasında yatağı üzerinde yatıyordu, onu vurup öldürdüler, ve başını kestiler, ve başını alıp bütün gece Araba yolundan yürüdüler. ⁸ Ve İş-boşetin başını Hebrona Davuda getirdiler, ve kırala dediler: İşte, senin canını arıyan düşmanın, Saulun oğlu İş-boşetin başı; ve RAB Sauldan ve onun zürriyetinden efendime, kırala bugün öçler ihsan etti. ⁹ Ve Beerotlu Rimmonun oğulları Rekaba ve kardeşi Baanaya Davud cevap verip onlara dedi: Canımı her sıkıntıdan kurtaran hay olan RABBİN hakkı için, ¹⁰ kendine göre müjde getiriyormuş gibi: İşte, Saul öldü, diye birisi bana haber getirdiği zaman onu tuttum, ve onu Tsiklagda öldürdüm; getirdiği haber için ona verdiğim bahşiş bu idi. ¹¹ Hele kötü adamlar bir salih kendi evinde, yatağı üzerinde öldürürler de ben onun kanını şimdi sizin elinizden aramaz mıyım, ve sizi dünyadan kaldırmaz mıyım? ¹² Ve Davud uşaklara emretti, ve onları öldürüp ellerini ve ayaklarını kestiler, ve Hebronda havuzun yanına astılar. Fakat İş-boşetin başını alıp Hebronda Abnerin kabrine gömdüler.

BAP 5

VE İsrailin bütün sıptları Hebrona, Davuda geldiler, ve ona söyleyip dediler: İşte, biz senin kemiğin ve senin etiniz. ² Geçmiş vakitlerde, üzerimize kıral olan Saul iken, İsraili dışarı çıkaran ve içeri getiren sendin; ve RAB sana dedi: Kavmımı, İsraili sen güdeceksin, ve İsrail üzerine sen reis olacaksın. ³ Ve İsrailin bütün ihtiyarları Hebrona, kırala geldiler; ve kıral Davud, Hebronda, RABBİN önünde onlarla ahit kesti; ve Davudu İsrail üzerine kıral olarak meshettiler. ⁴ Davud kıral olduğu zaman otuz yaşında idi, ve kırk yıl kiralık etti. ⁵ Hebronda Yahuda üzerine yedi yıl ve altı ay kiralık etti; ve Yeruşalimde bütün İsraille Yahuda üzerine otuz üç yıl kiralık etti.

⁶ Ve kıralla adamları Yeruşalime, diyarın ahali Yebusîlere karşı gittiler, ve bunlar Davuda söyleyip dediler: Sen buraya girmiyeceksin, fakat körler ve topallar seni kovacaklar; bununla: Davud buraya giremez, demek istiyorlardı. ⁷ Fakat Davud Sion hisarını aldı; Davud şehri budur. ⁸ Ve Davud o gün dedi: Her kim Yebusîleri vurur, ve su yoluna erişirse, ve Davudun canının nefret ettiği topalları ve körleri vurursa... Bundan dolayı diyorlar: Kör ve topal eve girmiyecektir. ⁹ Ve Davud hisarda oturdu, ve ona Davudun şehri dedi. Ve Davud Millodan çepçevre, ve içeriye doğru bina etti. ¹⁰ Ve Davud gittikçe büyüyordu; ve orduların Allahı RAB onunla beraberdi.

¹¹ Ve Sur kıralı Hiram Davuda ulaklar, ve erz ağaçları, ve dülgerler, ve duvarcılar gönderdi; ve Davud için bir ev yaptılar. ¹² Ve Davud anladı ki, RAB İsrail üzerine kıral olarak kendisini pekiştirmişti, kavmı İsrailin hatırı için kiralığını da yükseltmişti.

¹³ Ve Davud Hebrondan geldikten sonra Yeruşalimden yine cariyeler ve karılar aldı; ve yine Davuda oğullar ve kızlar doğdular. ¹⁴ Ve kendisine Yeruşalimde doğanların adları şunlardır: Şammua, ve Şobab, ve Natan, ve Süleyman, ¹⁵ ve İbhar, ve Elişua, ve Nefeg, ve Yafia, ¹⁶ ve Elişama, ve Elyada, ve Elifelet.

¹⁷ Ve Davudun İsrail üzerine kıral olarak meshedildiğini Filistîler işittiler, ve bütün Filistîler Davudu aramak için çıktılar; ve Davud işitip hisara indi. ¹⁸ Ve Filistîler geldiler, ve Refaim deresinde yayıldılar. ¹⁹ Ve Davud RABDEN sorup dedi: Filistîlere karşı çıkayım mı? onları elime verecek misin? Ve RAB Davuda dedi: Çık; çünkü mutlaka Filistîleri senin eline vereceğim. ²⁰ Ve Davud Baal-peratsime geldi, ve Davud orada onları vurup: Sular bentleri kırdığı gibi RAB da düşmanlarımı önümde kırdı, dedi. Bundan dolayı o yerin adını Baal-peratsim* koydu. ²¹ Ve onlar putlarını orada bıraktılar; ve Davudla adamları onları alıp götürdüler.

* *Gedikler yeri.*

²² Ve Filistîler yine bir daha çıktılar, ve Refaim deresinde yayıldılar. ²³ Ve Davud RABDEN sordu, ve RAB dedi: Çıkmıyacaksın; onların ardını dolan, ve dut ağaçlarının karşısında onların üzerine gel. ²⁴ Ve vaki olacak ki, dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi işitince, o zaman harekete geçeceksin; çünkü Filistîlerin ordusunu vurmak için RAB senin önünde o vakit çıkmıştır. ²⁵ RAB kendisine nasıl emretti ise Davud öyle yaptı, ve Gebadan Gezere varıncıya kadar Filistîleri vurdu.

BAP 6

VE Davud İsrailde yeniden bütün seçme adamları topladı, otuz bin kişi. ² Ve Davud kalktı, ve İsimle, kerubiler üzerinde oturan ordular RABBİNİN ismile çağırılan Allahın sandığını Baale-yahudadan çıkarmak için, yanındaki bütün kavmla oraya gitti. ³ Ve Allahın sandığını yeni bir arabaya koydular, ve onu tepede olan Abinadabın evinden kaldırdılar; ve Abinadabın oğulları Uzza ve Ahyo yeni arabayı sürüyorlardı. ⁴ Ve Allahın sandığı ile beraber onu tepede olan Abinadabın evinden kaldırdılar; ve Ahyo sandığın önünde yürüyordu. ⁵ Ve Davudla bütün İsrail evi, servi ağacından her çeşit çalgılarla, ve çenklelerle ve santurlarla, ve tefler, ve çingiraklar ve zillerle RABBİN önünde oynuyorlardı. ⁶ Ve Nakonun harman yerine geldiler, ve Uzza Allahın sandığına elini uzatıp tuttu; çünkü öküzler tökezlemişlerdi. ⁷ Ve Uzzaya karşı RABBİN öfkesi avelendi; ve düşüncesizliği yüzünen Allah onu orada vurdu; ve orada Allahın sandığı yanında öldü. ⁸ Ve Davud öfkeleni, çünkü RAB Uzzayı vurmuştu; ve bugüne kadar o yere Perets-uzza* denilir. ⁹ Ve Davud o gün RABDEN korkup dedi: RABBİN sandığı yanıma nasıl gelecek? ¹⁰ Ve Davud RABBİN sandığını yanına, Davud şehrine taşımak istemedi; ve Davud onu Gatlı Obed-edomun evine saptırdı. ¹¹ Ve RABBİN sandığı üç ay Gatlı Obed-edomun evinde kaldı; ve RAB Obed-edomu, ve bütün evini bereketli kıldı.

* *Uzza gediği.*

¹² Ve kıral Davuda: RAB Obed-edomun evini, ve ona ait olanların hepsini Allahın sandığından dolayı bereketli kıldı, diye bildirildi. Ve Davud gidip Obed-edomun evinden Allahın sandığını Davud şehrine sevinçle çıkardı. ¹³ Ve vaki oldu ki, RABBİN sandığını taşıyanlar altı adım yürüyünce bir öküz ve besili bir buzağı kurban etti. ¹⁴ Ve Davud RABBİN önünde bütün kuvvetile rakediyordu; ve Davud keten efod kuşanmıştı. ¹⁵ Ve Davudla bütün İsrail evi RABBİN sandığını bağırışlarla, ve boru sesile çıkarıyorlardı. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, RABBİN sandığı Davud şehrine geldiği zaman, Saulun kızı Mikal pencereden baktı, ve kıral Davudu, RABBİN önünde sıçrayıp rakederek gördü; ve yüreğinde onu hor gördü. ¹⁷ Ve RABBİN sandığını içeri getirdiler, ve onun için Davudun kurmuş olduğu çadırın ortasındaki yerine onu koydular; ve Davud RABBİN önünde yakılan takdimelerle selâmet takdimeleri arzetti. ¹⁸ Ve Davud yakılan takdimeyi ve selâmet takdimelerini arzetmeği bitirdiği zaman, ordular RABBİNİN ismile kavmı mubarek kıldı. ¹⁹ Ve bütün kavma, bütün İsrail cemaatine, erkek ve kadın herkese bir somun ekmek, ve bir parça et, ve bir kuru üzüm pidesi dağıttı. Ve bütün kavm, herkes evine gitti.

²⁰ O zaman Davud kendi ev halkını mubarek kılmak için döndü. Ve Saulun kızı Mikal Davudu karşılamak için çıkıp dedi: Bugün kullarının cariyeleri önünde ancak bayağı adamlardan birinin utanmadan soyunması gibi soyunan İsrail kıralı, bugün ne şerefli idi! ²¹ Ve Davud Mikala dedi: RABBİN kavmı üzerine, İsrail üzerine beni hükümdar koymak için babanın yerine, ve onun bütün ev halkı yerine beni seçmiş olan RABBİN önünde, evet RABBİN önünde oynadım. ²² Ve bundan ziyade alçalacağım, ve kendi gözümde alçak olacağım; fakat söylediğin cariyeler tarafından hürmet edileceğim. ²³ Ve Saulun

kızı Mikalın ölümü gününe kadar çocuğu olmadı.

BAP 7

VE vaki oldu ki, kıral evinde oturup, RAB ona çepçevre bütün düşmanlarından rahat verince, ² kıral peygamber Natana dedi: Bak, ben erz ağacından bir evde oturuyorum, fakat Allahın sandığı perdeler içinde duruyor. ³ Ve Natan kırala dedi: Git, yüreğinde olanın hepsini yap; çünkü RAB seninle beraberdir. ⁴ Ve o gece vaki oldu ki, Natana RABBİN şu sözü geldi: ⁵ Git, ve kulum Davuda söyle: RAB şöyle diyor: Oturmam için sen mi bana ev yapacaksın? ⁶ çünkü İsrail oğullarını Mısırdan çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmam, fakat çadırda ve meskende olarak yürüdüm. ⁷ Bütün İsrail oğulları ile beraber yürüdüğüm yerlerin hepsinde, kavmımı, İsraili gütmek için kendilerine emrettiğim İsrail sıptlarından birine: Niçin bana erz ağacından bir ev yapmadınız, diye bir söz söyledim mi? ⁸ Ve şimdi kulum Davuda şöyle diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Kavmım üzerine, İsrail üzerine hükümdar olmak üzere seni ağıldan, koyunların ardından aldım; ⁹ ve yürüdüğün her yerde seninle beraber oldum, ve senin önünden bütün düşmanlarını söküp attım; ve sana dünyada olan büyüklerin adı gibi büyük bir ad yapacağım. ¹⁰ Ve kavmım İsrail için bir yer tayin edeceğim, ve onu dikeceğim, ve yerinde oturup artık sarsılmıyacak; ve artık kötülük oğulları evelki gibi, ve kavmım İsrail üzerine hâkimler emrettiğim günden beri olduğu gibi onları alçaltmıyacaklardır; ¹¹ ve sana bütün düşmanlarından rahat vereceğim. RAB senin için ev yapacağını da RAB sana bildiriyor. ¹² Ve senin günlerin dolup atalarınla uyuyacağın zaman, sulbünden çıkacak zürriyetini senden sonra durduracağım, ve onun kırallığını pekiştireceğim. ¹³ O benim ismime ev yapacaktır, ve kırallığının tahtını ebediyen sabit kılacağım. ¹⁴ Ben ona baba olacağım, ve o bana oğul olacaktır; eğer kötülük işlerse, onu insanlar değneğile, adam oğullarının vuruşları ile tedip edeceğim; ¹⁵ fakat senin önünden kaldırdığım Sauldan inayetimi geri aldığım gibi ondan alınmıyacaktır. ¹⁶ Ve senin evin ve kırallığın senin önünde ebediyen emniyette olacaktır; tahtın ebediyen sabit olacaktır. ¹⁷ Ve Natan Davuda bütün bu sözlere göre, ve bütün bu rüyete göre söyledi.

¹⁸ Ve kıral Davud içeri girip RABBİN önünde oturdu, ve dedi: Ya Rab Yehova, ben kimim, ve evim nedir ki, beni buraya kadar getirdin? ¹⁹ Ya Rab Yehova, bu senin gözünde küçük bir şey göründü de, uzun bir vakit için kulunun evi hakkında da söyledin; ve insanların tarzına göre, ya Rab Yehova! ²⁰ Ve Davud sana daha ne söyleyebilir? çünkü kulunu sen bilirsin, ya Rab Yehova. ²¹ Kuluna bildirmek için bütün bu büyüklüğü kendi sözünün uğrunda ve kendi yüreğine göre yaptın. ²² Bunun için, ya Rab Allah, büyüsun; çünkü kulaklarımızla işittiklerimizin hepsine göre senin gibisi yoktur, ve senden başka Allah yoktur. ²³ Ve senin kavmın gibi, İsrail gibi dünyada hangi bir millet vardır ki, Allah onu kendisi için kavm olarak kurtarmak, ve kendisine bir isim yapmak, ve sizin için büyük şeyler yapmak, ve Mısırdan, milletlerden, ve onların ilâhlarından kurtardığı kavminin önünde memleketi için korkunç şeyler yapmak üzere yürümüş olsun? ²⁴ Ve kavmın İsraili kendine ebediyen kavm olarak kendin için sabit kıldın; ve sen, ya RAB, onlara Allah oldun. ²⁵ Ve şimdi, ya RAB Allah, kulun hakkında ve evi hakkında söylediğin sözü ebediyen durdur, ve söylediğin gibi yap. ²⁶ Ve: Orduların RABBİ İsrail üzerine Allaktır, diye ismin ebediyen büyütülsün; ve kulun Davudun evi senin önünde sabit olsun. ²⁷ Çünkü sen, orduların RABBİ, İsrailin Allahı: Senin için ev yapacağım, diyerek kulunun kulağını açtın; bundan dolayı bu kulun bu duayı etmeğe cesaret buldu. ²⁸ Ve şimdi, ya Rab Yehova, sen Allahsın, ve sözlerin hakikattir, ve kuluna bu iyi şeyi vadettin; ²⁹ ve ebediyen senin önünde olsun diye kulunun evini mubarek kılmak şimdi sana hoş görünsün; çünkü, ya Rab Yehova, sen söyledin; ve kulunun evi senin

bereketinle ebediyen mubarek kılınsın.

BAP 8

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davud Filistîleri vurup onları hükmü altına aldı, ve baş şehrin dizginini Filistîlerin elinden aldı.

² Ve Moabî vurdu, ve onları yere yatırarak ölçü ipile onları ölçtü; ve iki diziyi öldürmek, ve bir tam diziyi sağ bırakmak üzere ölçtü. Ve Moabîler Davuda harç ödiyen kullar oldular.

³ Davud Irmağın yanında tekrar hâkimiyetini kurmak için giderken Tsoba kiralı Rehob oğlu Hadadezeri de vurdu. ⁴ Ve Davud ondan bin yedi yüz atlı, ve yirmi bin yaya aldı; ve Davud bütün araba atlarını topal etti, ancak yüz araba için onlardan alıkoydu. ⁵ Ve Şam Suriyelileri Tsoba kiralı Hadadezere yardım etmek için geldiler, ve Davud Suriyelilerden yirmi iki bin kişi vurdu. ⁶ Ve Davud Şam Suriyesine asker koydu; ve Suriyeliler Davuda harç ödiyen kullar oldular. Ve RAB Davudu her gittiği yerde kurtardı. ⁷ Ve Davud Hadadezerin kulları üzerinde olan altın kalkanları aldı, ve onları Yerusulime getirdi. ⁸ Ve kiral Davud Hadadezerin şehirleri olan Betahtan ve Berotaydan pek çok tunç aldı.

⁹ Ve Hadadezerin bütün ordusunu Davudun vurmuş olduğunu Hamat kiralı Toi işitti; ¹⁰ ve Toi oğlu Yoramı kiral Davudu selâmlamak, ve kendisini kutlulamak için ona gönderdi, çünkü Davud Hadadezerle cenk edip onu vurmuştu; çünkü Hadadezerin Toi ile cenkleri vardı. Ve Yoramın elinde gümüş eşya, ve altın eşya, ve tunç eşya vardı; ¹¹ kiral Davud bu eşyayı, hüküm altına aldığı bütün milletlerden, ¹² Suriyeden, ve Moabdan, ve Ammon oğullarından, ve Filistîlerden, ve Amalekîlerden, ve Tsoba kiralı Rehob oğlu Hadadezerin çapulundan tahsis ettiği gümüş ve altınla beraber RABBE tahsis etti.

¹³ Ve Davud Tuz Deresinde Suriyelileri,* on sekiz bin kişiyi vurduktan sonra geri geldiği zaman nam kazandı. ¹⁴ Ve Edoma asker koydu; bütün Edoma asker koydu, ve bütün Edomîler Davuda kul oldular. Ve RAB Davudu her gittiği yerde kurtardı.

* Yahut, *Edomîleri*.

¹⁵ Ve Davud bütün İsrail üzerine kiralılık etti; ve Davud bütün kavmına hüküm ve adalet icra etti. ¹⁶ Ve Tseruyanın oğlu Yoab ordu başında idi; ve Ahiludun oğlu Yehoşafat vakanüvis idi; ¹⁷ Ve Ahitubun oğlu Tsadok, ve Abiatarın oğlu Ahimelek kâhindiler; ve Seraya kâtipti; ¹⁸ Ve Yehoyada oğlu Benaya Keretîler ve Peletîler başında idi; ve Davudun oğulları vezir idiler.

BAP 9

VE Davud dedi: Saul evinden hâlâ hayatta olan kimse var mı? Yonatanın hatırı için ona iyilik edeyim. ² Ve Saul evinin bir kulu vardı, ve adı Tsiba idi, ve onu Davudun yanına çağırıldılar; ve kiral ona dedi: Tsiba sen misin? Ve o dedi: Kulunum. ³ Ve kiral dedi: Saul evinden hiç kimse kalmadı mı ki, ona Allah için iyilik edeyim? Ve Tsiba kiralı dedi: Yonatanın daha bir oğlu var, ayakları sakattır. ⁴ Ve kiral ona dedi: O nerededir? Ve Tsiba kiralı dedi: İşte, o Lo-debarda Ammielin oğlu Makirin evindedir. ⁵ Ve kiral Davud gönderip Lo-debardan, Ammielin oğlu Makirin evinden onu getirtti. ⁶ Ve Saulun oğlu Yonatanın oğlu Mefiboşet Davuda geldi, ve yüz üstü düşüp kapandı; ve Davud: Mefiboşet! dedi. Ve o: İşte, ben kulun! dedi. ⁷ Ve Davud ona dedi: Korkma; çünkü baban Yonatanın hatırı için mutlaka sana iyilik edeceğim, ve baban Saulun bütün toprağını sana geri vereceğim; ve sen daima benim soframda ekmek yiyeceksin. ⁸ Ve eğilip dedi: Kulun neyim ki, benim gibi ölü bir köpeğe yüzünü çeviresin?

⁹ Ve kiral, Saulun hizmetçisi Tsibayı çağırıp ona dedi: Evelce Saulun ve bütün evinin malı olan her şeyi senin efendinin oğluna verdim. ¹⁰ Ve sen ve oğulların, ve kulların onun için toprağı işliyeceksiniz, ve mahsulü getireceksin ki, efendinin oğlunun yiyecek ekmeği olsun; fakat efendinin oğlu Mefiboşet daima benim soframda ekmek yiyecek. Ve

Tsibanın on beş oğlu ve yirmi kulu vardı. ¹¹ Ve Tsiba kırala dedi: Kulun, efendim kıralın kuluna emrettiği her şeye göre yapacaktır. Ve kıral dedi: Mefiboşet ise, kıralın oğullarından biri gibi soframda yiyecektir. ¹² Ve Mefiboşetin küçük bir oğlu vardı, ve adı Mika idi. Ve Tsibanın evinde oturanların hepsi Mefiboşetin kulları idi. ¹³ Ve Mefiboşet Yeruşalimde oturdu; çünkü daima kıralın sofrasında yiyordu. Ve o iki ayağından topaldı.
BAP 10

VE bundan sonra vaki oldu ki, Ammon oğullarının kıralı öldü, ve oğlu Hanun onun yerine kırallık etti. ² Ve Davud dedi: Babası bana nasıl iyilik etti ise ben de Nahaşın oğlu Hanuna edeyim. Ve Davud kulları vasıtası ile babasından ötürü onu taziye için gönderdi. Ve Davudun kulları Ammon oğulları diyarına geldiler. ³ Ve Ammon oğullarının reisleri efendileri Hanuna dediler: Davud babana hürmet için mi sana taziyeciler gönderdi sanıyorsun? Davudun sana kullarını göndermesi şehri araştırmak, ve onu çayıtlamak, ve onu yıkmak için değil midir? ⁴ Ve Hanun Davudun kullarını tutup sakallarının yarısını tıraş etti, ve esvaplarını oturak yerine kadar ortadan kesti, ve onları gönderdi. ⁵ Ve Davuda bildirdiler, ve onları karşılamak için gönderdi; çünkü adamlar çok utanıyorlardı. Ve kıral dedi: Sakalınız bitinciye kadar Erihada oturun, ve o zaman dönün.

⁶ Ve Ammon oğulları Davuda mekruh olduklarını gördüler, ve Ammon oğulları gönderip Beyt-rehob Suriyelilerini ve Tsoba Suriyelilerini, yirmi bin yaya askeri, ve bin kişi ile Maaka kıralını, ve on iki bin kişi Tob ahalisini ücretle tuttular. ⁷ Ve Davud işitip Yoabı ve bütün yiğitler ordusunu gönderdi. ⁸ Ve Ammon oğulları çıkıp kapıya girilecek yerde cenge dizildiler; ve Tsoba ve Rehob Suriyeliler, ve Tob ve Maaka adamları ayrıca kırda idiler.

⁹ Ve önden ve arkadan cengin yüzü kendisine karşı olduğunu Yoab görünce bütün İsrailin seçme adamlarından ayırdı, ve onları Suriyelilere karşı dizdi; ¹⁰ ve kavmin artakalanlarını kardeşi Abişayın eline verdi; ve onları Ammon oğullarına karşı dizdi. ¹¹ Ve dedi: Eğer Suriyeliler benden kuvvetli olurlarsa, o zaman sen bana yardım edersin; ve eğer Ammon oğulları senden kuvvetli olurlarsa, ben gelir sana yardım ederim. ¹² Yürekli ol, ve kavmimiz için, ve Allahımızın şehirleri için yiğitlikler edelim; ve RAB gözünde iyi olanı etsin. ¹³ Ve Yoabla yanında olan kavm Suriyelilere karşı cenk için yaklaştılar; ve Yoabın önünden onlar kaçtılar. ¹⁴ Ve Ammon oğulları Suriyelilerin kaçmış olduklarını görünce, onlar da Abişayın önünden kaçıp şehre girdiler. Yoab da Ammon oğullarından döndü, ve Yeruşalime geldi.

¹⁵ Ve İsrailin önünde bozulduklarını Suriyeliler görünce bir araya toplandılar. ¹⁶ Ve Hadarezer gönderip Irmağın öte tarafında olan Suriyelileri çıkardı, ve Hadarezerin ordu başbuğu, Şobak, onların başında olarak Helama geldiler. ¹⁷ Ve Davuda bildirildi; ve bütün İsraili toplayıp Erdenden geçti, ve Helama geldi. Ve Suriyeliler Davuda karşı dizilip onunla cenkettiler. ¹⁸ Ve Suriyeliler İsrailin önünden kaçtılar; ve Davud Suriyelilerden yedi yüz araba cenkçileriyle kırk bin atlı telef etti, ve ordu başbuğu Şobakı vurdu, ve o orada öldü. ¹⁹ Ve Hadarezerin kulları olan kıralların hepsi İsrailin önünde bozulduklarını görünce İsraille barışıklık edip onlara kulluk ettiler. Ve artık Ammon oğullarına yardım etmeğe Suriyeliler korktular.

BAP 11

VE vaki oldu ki, yıl dönümünde, kıralların sefere çıktığı mevsimde, Davud Yoabı, ve onunla beraber kendi kullarını ve bütün İsraili gönderdi, ve Ammon oğullarını helâk ettiler, ve Rabbayı kuşattılar. Fakat Davud Yeruşalimde kaldı.

² Ve akşamlayın vaki oldu ki, Davud yatağından kalktı, ve kıral evinin damı üzerinde geziniyordu; ve yıkanmakta olan bir kadını damdan gördü; ve kadının bakılışı çok

güzeldi. ³ Ve Davud gönderip kadın hakkında soruşturdu. Ve biri dedi: Bu kadın Hittî Uriyanın karısı Eliamin kızı Bat-şeba değil mi? ⁴ Ve Davud ulaklar gönderip onu getirtti; ve kadın onun yanına geldi, ve murdarlığından tahir edilmiş olduğundan Davud onunla yattı; ve kadın evine döndü. ⁵ Ve kadın gebe kaldı, ve gönderip Davuda bildirildi, ve: Ben gebe kaldım, dedi.

⁶ Ve Davud Yoaba gönderip dedi: Hittî Uriyayı bana gönder. Ve Yoab Uriyayı Davuda gönderdi. ⁷ Ve Uriya yanına gelince Davud: Yoab nasıldır, ve kavm nasıldır, ve cenk ne haldedir? diye sordu. ⁸ Ve Davud Uriyaya dedi: Evine in ve ayaklarını yıka. Ve Uriya kiral evinden çıktı, ve ardından kiralın hediyesi çıktı. ⁹ Ve Uriya kiral evinin kapısında efendisinin bütün kulları ile beraber yattı, ve evine inmedi. ¹⁰ Ve Davuda: Uriya evine inmedi, diye bildirdiler. Ve Davud Uriyaya dedi: Sen yoldan gelmedin mi? niçin evine inmedin? ¹¹ Ve Uriya Davuda dedi: Ahit sandığı, ve İsraille Yahuda haymelerde oturuyorlar; ve efendim Yoabla efendimin kulları kırlarda konmuşlarken yemek ve içmek ve karımla yatmak için ben evime mi ineyim? senin hayatın hakkı için, ve canının hayatı hakkı için, ben bu şeyi yapmam. ¹² Ve Davud Uriyaya dedi: Bugün de burada kal da yarın seni göndereyim. Ve Uriya o gün ve ertesi gün Yerusâlimde kaldı. ¹³ Ve Davud onu çağırdı, ve onun önünde yiyip içti; ve onu sarhoş etti; ve akşamlayın efendisinin kulları ile beraber yatağında yatmak üzere çıktı, ve evine inmedi.

¹⁴ Ve sabahlayın vaki oldu ki, Davud Yoaba mektup yazdı, ve Uriyanın elile gönderdi. ¹⁵ Ve mektupta: Uriyayı şiddetli cenkte ön diziye koyun, ve onun yanından çekilin ki, vurulsun da ölsün, diye yazdı. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, Yoab şehri muhasara altında tutarken yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere karşı Uriyayı koydu. ¹⁷ Ve şehrin adamları çıkıp Yoabla cenkettiler; ve kavmdan, Davudun kullarından düşenler oldu, ve Hittî Uriya da öldü. ¹⁸ Ve Yoab gönderip cenk hakkında olan şeylerin hepsini Davuda bildirdi; ¹⁹ ve ulağa emredip dedi: Cenk hakkında olan bütün şeyleri kırala söylemeği bitirdiğin zaman, ²⁰ vaki olacak ki, eğer kıral öfkelenir, ve sana: Şehre karşı cenketmek için neden o kadar yaklaştınız? duvarın üzerinden atacıklarını bilmiyor mu idiniz? ²¹ Yerubbeşetin oğlu Abimeleki kim vurdu? duvarın üstünden bir kadın değirmenin üst taşını onun üzerine atmadı mı, ve o Tebetste ölmedi mi? Niçin o kadar duvara yaklaştınız? derse, o zaman: Kulun Hittî Uriya da öldü, dersin.

²² Ve ulak yola çıktı, ve gelip Yoabın kendisile göndermiş olduğu şeylerin hepsini Davuda bildirildi. ²³ Ve ulak Davuda dedi: Adamlar bizden zorlu çıktılar, ve bize karşı kıra çıktılar, ve kapının girilecek yerine kadar onları sürdük. ²⁴ Ve ok atanlar duvardan kullarının üzerine attılar; ve kiralın kullarından ölenler oldu, ve kulun Hittî Uriya da öldü.

²⁵ Ve Davud ulağa dedi: Yoaba: Bu şey gözünde kötü görünmesin, çünkü kılıç bazen bunu bazen şunu yer; şehre karşı cengini şiddetlendirip onu yık, diyeceksin; ve kendisine cesaret ver.

²⁶ Ve Uriyanın karısı, kocası Uriyanın öldüğünü işitti, ve kocası için dövündü. ²⁷ Ve yası geçince Davud gönderip onu evine aldı, ve onun karısı oldu, ve ona bir oğul doğurdu. Fakat Davudun yaptığı şey RABBİN önünde kötü idi.

BAP 12

VE RAB Natanı Davuda gönderdi. Ve yanına gelip ona dedi: Bir şehirde biri zengin ve obiri fakir iki adam vardı. ² Zengin adamın pek çok koyunları sığırları vardı; ³ ve fakir adamın satın almış ve beslemiş olduğu küçük bir dişi kuzudan başka bir şeyi yoktu; ve kuzu onun yanında kendisile ve çocukları ile beraber büyümüşü; ve lokmasından yer, tasından içerdi, ve koynunda yatardı, ve kendi kızı gibi idi. ⁴ Ve zengin adama bir yolcu geldi, ve kendisine gelen yolcuya hazırlamak için kendi koyunlarından ve kendi

sığırlarından almağa kıymadı, fakat fakir adamın kuzusunu aldı, ve yanına gelen adam için onu hazırladı. ⁵ Ve o adama karşı Davudun öfkesi çok alevlenip Natana dedi: Hay olan RABBİN hakkı için bunu yapan adam ölüm oğludur; ⁶ ve bu şeyi yaptığı ve acımadığı için kuzuyu dört kat ödiyecektir.

⁷ Ve Natan Davuda dedi: O adam sensin. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben seni İsrail üzerine kiral olarak meshettim, ve ben seni Saulun elinden kurtardım; ⁸ ve efendinin evini sana ve efendinin karılarını koynuna verdim, ve İsraille Yahuda evini sana verdim; ve eğer bu az gelse idi, sana daha neler neler verirdim. ⁹ Niçin RABBİN gözünde kötü olanı yaparak onun sözünü hor gördün? Hittî Uriyayı kılıçla vurdun, ve karısını kendine karı olarak aldın, ve Uriyayı Ammon oğullarının kılıcı ile vurdun. ¹⁰ Ve şimdi kılıç ebediyen senin evinden ayrılmıyacak, çünkü beni hor gördün, ve Hittî Uriyanın karısını kendine karı olarak aldın, ¹¹ RAB böyle diyor: İşte, kendi evinden sana karşı kötülük çıkaracağım; ve senin gözlerinin önünde karılarını alıp komşuna vereceğim, ve bu güneşin gözü önünde o senin karılarını yatacak. ¹² Çünkü sen gizlice yaptın, fakat ben bu şeyi bütün İsrailin karşısında, ve güneşin karşısında yapacağım. ¹³ Ve Davud Natana dedi: RABBE karşı suç ettim. Ve Natan Davuda dedi: RAB da senin suçunu sildi; ölmeyeceksin. ¹⁴ Fakat, küfretmek için bu işle RABBİN düşmanlarına büyük fırsat verdiğinden dolayı sana doğan çocuk da mutlaka ölecektir. ¹⁵ Ve Natan evine gitti. Ve RAB Uriyanın karısından Davuda doğan çocuğu vurdu, ve çocuk çok hasta idi. ¹⁶ Ve Davud çocuk için Allahı aradı; ve Davud oruç tuttu, ve içeri girip bütün gece yerde yattı. ¹⁷ Ve evinin ihtiyarları kalktılar, ve kendisini yerden kaldırmak için yanında durdular; fakat o istemedi, ve onlarla beraber ekmek yemedi. ¹⁸ Ve yedinci gün vaki oldu ki, çocuk öldü. Ve Davudun kulları çocuğun öldüğünü ona bildirmeğe korktular; çünkü dediler: İşte, çocuk sağken ona söyledik, sözümüzü dinlemedi; çocuk öldü diye nasıl söyleyelim? Kendine bir zarar edecek. ¹⁹ Ve Davud kullarının fısıldaştıklarını gördü, ve çocuğun öldüğünü Davud anladı; ve Davud kullarına: Çocuk öldü mü? dedi. Ve: Öldü, dediler. ²⁰ Ve Davud yerden kalktı, ve yıkanıp yağ süründü, ve esvabını değiştirdi; ve RABBİN evine girip secde kıldı; ve evine geldi; ve yemek istediği zaman önüne koydular, ve yedi. ²¹ Ve kulları ona dediler: Bu yaptığın şey nedir? çocuk sağken onun için oruç tuttun, ve ağladın; ve çocuk ölünce, kalktın ve ekmek yedin. ²² Ve dedi: Çocuk henüz sağken oruç tuttum ve ağladım; çünkü: Kim bilir, belki RAB bana lütfeder de çocuk yaşar, dedim. ²³ Fakat şimdi öldü, niçin oruç tutayım? artık onu geri getirebilir miyim? Ben ona gideceğim, fakat o bana dönmiyecektir.

²⁴ Ve Davud karısı Bat-şebayı teselli etti, ve onun yanına girip onunla yattı; ve kadın bir oğul doğurdu, ve onun adını Süleyman koydu. Ve RAB onu sevdi; ²⁵ ve peygamber Natan elile gönderdi, ve RAB uğruna onun adını Yedidya* koydu.

* *RABBİN sevgilisi.*

²⁶ Ve Yoab Ammon oğullarının Rabba şehrine karşı cenketti, ve kiral şehri aldı. ²⁷ Ve Yoab Davuda ulaklar gönderip dedi: Rabbaya karşı cenkettim; hem de sular şehri aldım. ²⁸ Ve şimdi kavmin artakanını topla, ve şehre karşı ordugâh kurup onu al ki, ben almiyayım, ve benim adımla çağırılmasın. ²⁹ Ve Davud bütün kavmi topluyup Rabbaya gitti, ve ona karşı cenkedip onu aldı. ³⁰ Ve kırallarının tacını başından aldı; ve ağırlığı bir talant* altındı, ve onda kıymetli taş vardı; ve Davudun başına konuldu. Ve şehirden pek çok çapul malı çıkardı. ³¹ Ve içinde olan kavmi çıkardı, ve onları hizarlara, demir tırmıklara, ve demir baltalara koydu, ve tuğla fırınında çalıştırdı; ve Ammon oğullarının bütün şehirlerine böyle yaptı. Ve Davudla bütün kavim Yerusulime döndüler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 13

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davudun oğlu Abşalomun güzel bir kızkardeşi vardı, ve onun adı Tamardı; ve Davudun oğlu Amnon onu sevdi. ² Ve Amnon kızkardeşi Tamar için hasta düşecek kadar dertlendi; çünkü ere varmamış kızdı; ve Amnonun gözünde ona bir şey yapmak güç göründü. ³ Ve Amnonun Yonadab isminde bir dostu vardı, Davudun kardeşi Şimeanın oğlu idi. Ve Yonadab çok akıllı bir adamdı. ⁴ Ve ona dedi: Ey kıral oğlu, sen niçin günden güne böyle zayıflıyorsun? bana bildirmez misin? Ve Amnon ona dedi: Kardeşim Abşalomun kızkardeşi Tamarı seviyorum. ⁵ Ve Yonadab ona dedi: Yatağına girip kendini hasta göster; ve baban seni görmeğe gelince ona de: Rica ederim, kızkardeşim Tamar gelsin, ve bana ekmek yedirsin, gözümün önünde yemek hazırlasın ki, yaptığını göreyim ve elinden yiyeyim. ⁶ Ve Amnon yatıp kendini hasta gösterdi; ve kıral onu görmeğe gelince Amnon kırala dedi: Rica ederim, kızkardeşim Tamar gelsin, ve gözümün önünde iki pide yapsın da onun elinden yiyeyim.

⁷ Ve Davud eve, Tamara gönderip dedi: Şimdi kardeşin Amnonun evine git ve ona yemek hazırla. ⁸ Ve Tamar kardeşi Amnonun evine gitti; ve o yatıyordu. Ve Tamar hamur alıp yoğurdu, ve onun gözü önünde pideler yaptı, ve pideleri pişirdi. ⁹ Ve tavayı alıp onun önünde boşalttı; fakat o yemek istemedi. Ve Amnon dedi: Yanımdan herkesi çıkarın. Ve hepsi yanından çıktılar. ¹⁰ Ve Amnon Tamara dedi: Yemeği odaya getir de senin elinden yiyeyim. Ve Tamar yapmış olduğu pideleri alıp odaya, kardeşi Amnona getirdi. ¹¹ Ve onları yesin diye yanına getirince, onu tuttu, ve ona dedi: Gel benimle yat, kızkardeşim. ¹² Ve ona dedi: Hayır kardeşim, beni alçaltma; çünkü İsrailde böyle şey olmaz; bu deliliği etme. ¹³ Ve ben utancımı nereye götüreyim? ve sen İsrailde delilerden biri gibi olacaksın. Ve şimdi rica ederim, kırala söyle; çünkü beni senden esirgemez. ¹⁴ Fakat onun sözünü dinlemek istemedi; ve ondan kuvvetli olduğundan onu alçalttı, ve onunla yattı.

¹⁵ O zaman Amnon ondan pek çok nefret etti; şöyle ki, ona olan nefreti onun için duymuş olduğu sevgiden daha büyüktü. Ve Amnon ona: Kalk, git, dedi. ¹⁶ Ve o dedi: Hayır, çünkü beni kovmakla yaptığın bu kötülük bana yapmış olduğun obir kötülükten daha büyüktür. Fakat onu dinlemek istemedi. ¹⁷ Ve kendisine hizmet eden uşağını yanına çağırıp dedi: Şunu yanımdan dışarı çıkar, ve arkasından kapıyı sürmele. ¹⁸ Ve kızın üzerinde alaca entari vardı; çünkü kıralın ere varmamış kızları böyle esvap giyerlerdi. Ve hizmetçi onu dışarı çıkardı, ve arkasından kapıyı sürmeledi. ¹⁹ Ve Tamar başına küllü saçtı, ve üzerinde olan alaca entariyi yırttı; ve elini başına koyup gitti, ve giderken bağıırıyordu.

²⁰ Ve kardeşi Abşalom ona dedi: Kardeşin Amnon seninle mi idi? ve şimdi, kardeşim sus; o senin kardeşindir; bu şeyi yüreğine koyma. Ve Tamar kardeşi Abşalomun evinde hüznü oturuyordu. ²¹ Ve kıral Davud bütün bu şeyleri işitince çok öfkelenildi. ²² Ve Abşalom Amnona iyi kötü birşey demedi; çünkü kızkardeşi Tamarı alçaltmış olduğu için Abşalom Amnondan nefret etti.

²³ Ve tam iki yıl sonra Efraimin yanında olan Baal-hatsorda Abşalomun koyun kırkıcıları vardı; ve Abşalom kıralın bütün oğullarını çağırırdı. ²⁴ Ve Abşalom kıralın yanına gelip dedi: İşte, bu kulunun koyun kırkıcıları var; rica ederim, kıral ve kulları bu kulunla gitsinler. ²⁵ Ve kıral Abşaloma dedi: Hayır oğlum, hepimiz gitmiyelim, ve sana ağırlık olmıyalım. Ve onu zorladı, fakat gitmek istemedi, ve onu mubarek kıldı. ²⁶ Ve Abşalom dedi: Bari kardeşim Amnon bizimle beraber gitsin. Ve kıral ona dedi: Niçin seninle gitsin? ²⁷ Ve Abşalom onu zorladı, ve Amnonu ve kıralın bütün oğullarını onunla gönderdi. ²⁸ Ve Abşalom uşaklarına emredip dedi: Bakın, Amnonun yüreği şarapla neşeli olunca, size:

Amnonu vurun, diyeceğim; o zaman onu öldürün; korkmayın; size emreden ben değil miyim? yürekli olun ve yiğit olun. ²⁹ Ve Abşalomun uşakları Amnona Abşalomun emrettiği gibi yaptılar. Ve kıralın bütün oğulları kalktılar, ve her biri katırına binip kaçtı.

³⁰ Ve vaki oldu ki, onlar yolda iken: Abşalom kıralın bütün oğullarını vurdu, ve onlardan kimse kalmadı, diye Davuda haber geldi. ³¹ Ve kıral kalktı, ve esvabını yırtıp yere yattı; ve bütün kulları esvapları yırtılmış olarak yanında duruyorlardı. ³² Ve Davudun kardeşi Şimeanın oğlu Yonadab cevap verip dedi: Bütün gençleri, kıralın oğullarını öldürdüler diye efendim zannetmesin; çünkü yalnız Amnon ölmüştür; çünkü kızkardeşi Tamarı alçalttığı günden beri bu şey Abşalomun emrile kararlaştırmıştı. ³³ Ve şimdi kıralın bütün oğulları öldüler diye efendim kıral yüreğine koymasın, çünkü yalnız Amnon ölmüştür.

³⁴ Ve Abşalom kaçtı. Ve nöbetçi uşak gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, arkadaki yoldan, dağın yamacından büyük bir kalabalık geliyordu. ³⁵ Ve Yonadab kırala dedi: İşte, kıralın oğulları geliyorlar; kulun nasıl dedi ise öyledir. ³⁶ Ve vaki oldu ki, söylemeği bitirdiği zaman, işte, kıralın oğulları geldiler, ve yüksek sesle ağladılar; ve kıral ve bütün kulları da pek çok ağladılar.

³⁷ Ve Abşalom kaçıp Geşur kıralı Ammihurun oğlu Talmayın yanına gitti. Ve Davud oğlu için her gün yas tutuyordu. ³⁸ Ve Abşalom kaçıp Geşura gitti; ve orada üç yıl kaldı. ³⁹ Ve kıral Davudun canı Abşalomun yanına çıkmak istiyordu; çünkü Amnon ölmüş olduğu için onun hakkında teselli bulmuştu.

BAP 14

VE Tseruyanın oğlu Yoab kıralın gönlü Abşalomda olduğunu anladı. ² Ve Yoab Tekoaya gönderip oradan akıllı bir kadın getirtti, ve ona: Rica ederim, kendini yaslı göster, ve rica ederim, yas esvabını giyin, ve yağ sürünme, ve çok günler ölü için yas tutan bir kadın gibi ol; ³ ve kıralın yanına girip ona şöyle söyle, dedi. Ve Yoab ona ne diyeceğini öğretti.

⁴ Ve Tekoalı kadın kırala söyledi, ve yüz üstü yere düşüp kapandı, ve dedi: Kurtar, ey kıral! ⁵ Ve kıral ona dedi: Nen var? Ve kadın dedi: Gerçekten ben bir dul kadını, ve kocam ölmüştür. ⁶ Ve cariyenin iki oğlu vardı, ve ikisi kırdı kavga ettiler, ve onları ayıran yoktu, ve biri obirini vurdu, ve onu öldürdü. ⁷ Ve işte, bütün aşiret cariyene karşı kalktı, ve: Kardeşini vurmanı ver de öldürdüğün kardeşinin canına bedel olarak onu öldürelim, mirasçı olanı da helâk edelim, diyorlar. Ve geri kalan közümü söndürecekler, ve kocama yer yüzünde ad ve artakalan kimse bırakmıyacaklar.

⁸ Ve kıral kadına dedi: Evine git, ve ben senin hakkında emrederim. ⁹ Ve Tekoalı kadın kırala dedi: Efendim kıral, haksızlık benim üzerime, ve babamın evi üzerine olsun; ve kıralla onun tahtı suçsuz olsun. ¹⁰ Ve kıral dedi: Kim sana bir şey söylerse onu yanıma getir, ve artık bir daha sana dokunmaz. ¹¹ Ve kadın dedi: Rica ederim, kıral Allahı RABBİ hatırlasın da kan öcünü alan artık harap etmesin, yoksa oğlumu helâk edecekler. Ve o dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, oğlunun başından bir kıl yere düşmeyecektir.

¹² Ve kadın dedi: Rica ederim, cariyen efendim kırala bir söz söylesin. Ve o: Söyle, dedi.

¹³ Ve kadın dedi: Öyle ise niçin Allahın kavmına karşı böyle bir şey kurdun? çünkü kıral bu sözü söylemekte suçlu bir adam gibi oluyor, çünkü kıral sürdüğü adamı geri getirmiyor. ¹⁴ Çünkü mutlaka öleceğiz, ve yere dökülüp yine toplanamıyan su gibiyiz; Allah da canı çekip almaz, ve sürdüğü adamı kendisinden uzağa atılmasın diye çareler düşünür. ¹⁵ Ve şimdi efendim kırala bu sözü söylemek için geldiğimin sebebi şudur ki, kavm beni korkuttular; ve cariyen dedi: Şimdi kırala söyleyeyim; belki kıral cariyesinin sözünü yapar. ¹⁶ Çünkü cariyesini ve oğlunu birlikte Allahın mirasından söküp almak isteyen elinden onu kurtarmak için kıral dinliyecektir. ¹⁷ Ve cariyen dedi: Rica ederim, efendim kıralın sözü rahatlık versin; çünkü iyiyi ve kötüyü anlamakta Allahın meleği ne

ise efendim kiral da öyledir; ve Allahın RAB seninle beraber olsun.

¹⁸ Ve kiral cevap verip kadına dedi: Senden soracağım şeyi benden gizleme. Ve kadın dedi: Efendim kiral şimdi söylesin. ¹⁹ Ve kiral dedi: Bunun hepsinde Yoabın eli seninle mi? Ve kadın cevap verip dedi: Efendim kiral, canının hayatı hakkı için, kiralın söylediği hiç bir şeyden kimse sağa ve sola dönemez; çünkü kulun Yoab, o bana emretti, ve cariyene bütün bu sözleri o öğretti; ²⁰ kulun Yoab işin yüzünü değiştirmek için bu şeyi yaptı; ve efendim dünyada olan her şeyi bilmek için Allahın meleğinin hikmetine göre akıllıdır.

²¹ Ve kiral Yoaba dedi: İşte, şimdi bu şeyi yaptım; bunun için git, genci, Abşalomu geri getir. ²² Ve Yoab yüz üstü yere düşüp kapandı, ve kiralı mubarak kıldı; ve Yoab dedi: Efendim kiral, bugün senin gözünde lûtufl bulduğumu bu kulun biliyor, çünkü kiral bu kulunun sözünü yaptı. ²³ Ve Yoab kalkıp Geşura gitti, ve Abşalomu Yerusâlime getirdi. ²⁴ Ve kiral dedi: Evine dönsün, fakat benim yüzümü görmesin. Ve Abşalom evine döndü, ve kiralın yüzünü görmedi.

²⁵ Ve bütün İsrailde Abşalom kadar güzelliği için övülecek kimse yoktu. Ayağının tabanından başının tepesine kadar kendisinde kusur yoktu. ²⁶ Ve başının saçını kestiği zaman (ve her yılın sonunda keserdi; kendisine ağır olduğu için onu keserdi), başının saçını kiral tartısı ile iki yüz şekel* tartardı. ²⁷ Ve Abşaloma üç oğulla bir kız doğdu, ve kızın adı Tamardı; bakılışı güzel bir kadındı.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²⁸ Ve Abşalom tam iki yıl Yerusâlimde oturdu; ve kiralın yüzünü görmedi. ²⁹ Ve Abşalom Yoabı kiralın yanına göndermek için ona adam gönderdi; ve o yanına gelmek istemedi; ve ikinci kere yine gönderdi, ve gelmek istemedi; ³⁰ Ve kullarına dedi: Bakın, Yoabın tarlası benimkine yakındır, ve orada arpası var; gidip ona ateş verin. Ve Abşalomun kulları tarlaya ateş verdiler. ³¹ Ve Yoab kalkıp Abşaloma, evine geldi, ve ona dedi: Niçin kulların tarlama ateş verdiler? ³² Ve Abşalom Yoaba dedi: İşte, sana gönderip dedim: Buraya gel, ve: Geşurdan niçin geldim? hâlâ orada olsa idim benim için daha iyi olurdu, diyerek seni kirala göndereyim. Ve şimdi kiralın yüzünü göreyim; ve eğer bende fesat varsa beni öldürsün. ³³ Ve Yoab kirala geldi, ve ona bildirdi; ve Abşalomu çağırdı, ve kirala geldi, ve kiralın önünde yüz üstü yere iğildi; ve kiral Abşalomu öptü.

BAP 15

VE bundan sonra vaki oldu ki, Abşalom kendisi için bir araba ile atlar, ve önünde koşmak üzere elli adam hazırladı. ² Abşalom erken kalkardı, ve kapı yolunun kenarında dururdu; ve vaki olurdu ki, hüküm için kirala götürülecek dava sahibi her adamı Abşalom yanına çağırır; ve: Sen hangi şehirdensin? derdi. Ve o: Kulun İsrail sıptlarının birindedir, derdi. ³ Ve Abşalom ona derdi: Bak, senin işlerin iyi ve doğrudur; fakat kiral tarafından seni dinliyecek kimse yoktur. ⁴ Ve Abşalom derdi: Keşke memlekette beni hâkim koysalar, ve davası yahut muhakemesi olan her adam bana gelse, ve ona adalet etsem! ⁵ Ve vaki olurdu ki, bir adam ona iğilmek için yaklaştığı zaman elini uzatır, ve onu tutar, ve onu öperdi. ⁶ Ve hüküm için kirala gelen bütün İsrailde Abşalom böyle yapardı; ve Abşalom İsrail adamlarının yüreğini çaldı.

⁷ Ve kırk* yıl sonunda vaki oldu ki, Abşalom kirala dedi: Rica ederim, gideyim, RABBE adamış olduğum adağımı Hebronda ödiyeyim. ⁸ Çünkü kulun: Gerçek RAB beni Yerusâlime geri getirirse, RABBE kulluk edeyim, diye Suriyede Geşurda oturduğum zaman adak adadım. ⁹ Ve kiral ona: Selâmetle git, dedi. Ve o kalkıp Hebrona gitti. ¹⁰ Ve Abşalom İsrail sıptlarının hepsine çaşıtlar gönderip dedi: Boru sesini işittiğiniz zaman: Abşalom Hebronda kiral oldu, diyeceksiniz. ¹¹ Ve Yerusâlimden çağırılmış olan iki yüz

kişi Abşalomla beraber gittiler, ve onlar temiz yürekle gidiyorlardı, ve hiç bir şey bilmiyorlardı. ¹² Ve Abşalom kurbanları arzederken Davudun müşaviri Gilolu Ahitofeli kendi şehrinden, Gilodan getirtti. Ve fesat cemiyeti kuvvetli idi; çünkü Abşalomla olan kavm git gide çoğalıyordu.

* Bazı metinlerde *dört*.

¹³ Ve Davuda haber veren bir adam gelip dedi: İsrail adamlarının yüreği Abşalomun arkasındadır. ¹⁴ Ve Davud Yerusâlimde, yanında olan bütün kullarına dedi: Kalkın da kaçalım; yoksa Abşalomun önünden kaçıp kurtulan olmayacak; gitmek için çabuk davranın, yoksa bize çabuk yetişir, ve başımıza belâ getirir, ve şehri kılıçtan geçirir. ¹⁵ Ve kıralın kulları kırala dediler: Efendim kıralın beğendiği ne ise, işte biz kullarınız! ¹⁶ Ve kıral, ve ardı sıra bütün ev halkı çıktı. Ve kıral, cariyelerden on kadını evi beklemek için bıraktı. ¹⁷ Ve kıral, ve ardı sıra bütün kavm çıktı; ve Beyt-merhakta durdular. ¹⁸ Ve bütün kulları onun yanından geçtiler, ve bütün Keretîler, ve bütün Peletîler, ve bütün Gatlılar, Gattan onun ardınca gelmiş olan altı yüz kişi, kıralın önünden geçtiler.

¹⁹ Ve kıral Gatlı İttaya dedi: Niçin sen de bizimle gidiyorsun? dön, ve kıralla beraber kal; çünkü sen yabancısın, ve yurdundan sürülmüş bir adamsın; kendi yerine dön. ²⁰ Daha dün geldin; bugün seni bizimle beraber mi dolaştırıyım? Ben nereye gidebilirsem gideceğim. Dön, ve kardeşlerini de döndür; inayet ve hakikat seninle beraber olsun. ²¹ Ve İttay kırala cevap verip dedi: Hay olan RABBİN hakkı, ve efendim kıralın hayatı hakkı için, efendim kıral nerede ise, mutlaka bu kulun da, ölüm için olsun, hayat için olsun, orada olacaktır. ²² Ve Davud İttaya dedi: Yürü ve geç. Ve Gatlı İttay, ve bütün adamları, ve yanında olan bütün çocuklar geçtiler. ²³ Ve bütün memleket yüksek sesle ağlıyordu, ve bütün kavm geçtiler; ve kıral da Kidron vadisini geçti; ve bütün kavm çöl yoluna doğru geçtiler.

²⁴ Ve işte, Tsadok da, Allahın ahit sandığını taşıyan bütün Levililerle beraber geldi; ve Allahın sandığını yere koydular; ve bütün kavm şehirden tamamen geçinciye kadar Abiatar yüksek bir yere çıktı. ²⁵ Ve kıral Tsadoka dedi: Allahın sandığını şehre döndür; RABBİN gözünde lütuf bulursam beni geri getirir, ve onu ve meskenini bana gösterir; ²⁶ fakat: Senden razı değilim, derse; işte ben, gözünde iyi olanı bana yapsın. ²⁷ Ve kıral kâhin Tsadoka dedi: Sen Gören değil misin? sen ve oğlun Ahimaats, ve Abiatarın oğlu Yonatan, sizinle beraber iki oğlunuz selâmetle şehre dönün. ²⁸ Bakın, sizden bana ahvali bildiren söz gelinciye kadar, ben çölün geçitlerinde eğleşeceğim. ²⁹ Ve Tsadokla Abiatar Allahın sandığını Yerusâlime geri götürdüler; ve orada kaldılar.

³⁰ Ve Davud Zeytinlik dağının yokuşundan çıkıyor, ve çıkarken ağlıyordu; ve başı örtülü idi, ve yalın ayak yürüyordu; ve kendisi ile beraber olan bütün kavm, herkes başını örtmüştü, ve çıkıyorlar, ve çıkarken ağlıyorlardı. ³¹ Ve biri: Ahitofel Abşalomun yanında, fesatçılar arasındadır, diye Davuda bildirdi. Ve Davud dedi: Ya RAB, niyaz ederim, Ahitofelin öğüdünü boşa çıkar. ³² Ve vaki oldu ki, Davud Allaha secde kılınan tepe başına gelince, işte, Arklı Huşay, esvabı yırtılmış, ve başı üzerinde toprak olarak, onu karşılamağa geldi. ³³ Ve Davud ona dedi: Eğer benimle beraber geçersen, bana yük olursun; ³⁴ fakat eğer şehre döner, ve Abşaloma: Ey kıral, ben senin kulun olacağım; geçmişte nasıl babanın kulu oldumsa, şimdi de öyle senin kulun olacağım, dersin, o zaman benim için Ahitofelin öğüdünü bozarsın. ³⁵ Ve Tsadok ve Abiatar kâhinler orada seninle beraber değil mi? ve vaki olacak ki, kıralın evinden işiteceğin her şeyi Tsadok ve Abiatar kâhinlere bildireceksin. ³⁶ İşte, orada onların yanında iki oğulları, Tsadokun oğlu Ahimaats, ve Abiatarın oğlu Yonatan vardır; ve işiteceğiniz her şeyi onların elile bana göndereceksiniz. ³⁷ Ve Davudun dostu Huşay şehre girdi; Abşalom da Yerusâlime girdi.

BAP 16

VE Davud yokuşun başını biraz geçince, işte, Mefiboşetin hizmetçisi Tsiba, iki yüz ekmek, ve yüz salkım kuru üzüm, ve yüz yaz yemişi, ve bir tulum şarap yüklü bir çift semerli eşekle onu karşıladı. ² Ve kiral Tsibaya dedi: Bunları ne yapacaksın? Ve Tsiba dedi: Eşekler kıralın ev halkının binmesi için; ve ekmekle yaz yemişi uşakların yemesi için; ve şarap çölde yorgunların içmesi içindir. ³ Ve kiral dedi: Ya efendinin oğlu nerede? Ve Tsiba kırala dedi: İşte, Yerusâlimde kaldı; çünkü: Bugün İsrail evi babamın kırallığını bana geri verecektir, dedi. ⁴ Ve kiral Tsibaya dedi: İşte, Mefiboşetin her şeyi senindir. Ve Tsiba dedi: Ayağınızın toprağıyım, efendim kiral, senin gözünde lûtuflayım.

⁵ Ve kiral Davud Bahurime geldi, ve işte, oradan Saul evinin aşiretinden bir adam çıktı, ve onun adı Gera oğlu Şimeidi; çıktı, ve çıkarken lânet ediyordu. ⁶ Ve Davuda, ve kiral Davudun bütün kullarına taş atıyordu; ve bütün kavm ve bütün yiğitler Davudun sağında ve solunda idiler. ⁷ Ve Şimeidi lânet ederken böyle diyordu: Çık, çık, ey kanlı adam, ve alçak adam; ⁸ yerine kiral olduğun Saul evinin bütün kanını, RAB senin üzerine döndürdü; ve RAB kırallığı oğlun Abşalomun eline verdi; ve işte, kendi kötülüğünde tutuldun, çünkü sen kanlı adamsın.

⁹ Ve Tseruyanin oğlu Abişay kırala dedi: Niçin bu ölü köpek efendim kırala lânet etsin? rica ederim, geçeyim, ve onun başını uçurayım. ¹⁰ Ve kiral dedi: Ey Tseruyanin oğulları, benden size ne? mademki lânet ediyor; ve mademki RAB: Davuda lânet et, dedi, öyle ise kim: Niçin böyle yaptın, diyecek? ¹¹ Ve Davud Abişaya ve bütün kullarına dedi: İşte, benim sulbümden olan oğlum benim canımı arıyınca, şimdi bu Benyamini daha fazlasını yapmaz mı? onu bırakın da lânet etsin; çünkü RAB ona emretmiştir. ¹² Belki RAB bana edilen haksızlığa bakar da, bugün onun ettiği lânetler yerine RAB bana iyilikle öder. ¹³ Ve Davudla adamları yolda gidiyorlardı; ve Şimeidi onun karşısında, dağın yamacında gidiyordu, ve giderken lânet ediyor, ve ona taş atıyor, ve toprak atıyordu. ¹⁴ Ve kıralla yanında olan bütün kavm yorgun vardılar; ve orada dinlendi.

¹⁵ Ve Abşalom ile bütün kavm, İsrail adamları, Yerusâlime geldiler, ve Ahitofel onunla beraberdi. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, Davudun dostu Arklı Huşay Abşalomun yanına geldi ve Huşay Abşaloma: Yaşasın kıral! Yaşasın kıral! dedi. ¹⁷ Ve Abşalom Huşaya dedi: Dostuna iyiliğın bu mudur? niçin dostunla beraber gitmedin? ¹⁸ Ve Huşay Abşaloma dedi: Hayır; fakat RABBİN, ve bu kavmin, ve bütün İsrail adamlarının seçtiği adamın olacağıım, ve onunla kalacağıım. ¹⁹ Ve bir de, ben kime hizmet edeceğim? Onun oğlunun önünde değil mi? babanın önünde nasıl hizmet ettimse senin önünde de öyle olacağıım. ²⁰ Ve Abşalom Ahitofele dedi: Öğüdünüzü verin, ne yapalım? ²¹ Ve Ahitofel Abşaloma dedi: Evi beklemek için babanın bıraktığı cariyelerin yanına gir; ve babana mekruh olduğunı bütün İsrail işitecek; ve seninle beraber olanların hepsinin elleri kuvvetlenecektir. ²² Ve damın üzerine Abşalom için çadır kurdular; ve bütün İsrailin gözü önünde Abşalom babasının cariyeleri yanına girdi. ²³ O günlerde Ahitofelin verdiği öğüt Allahın kelâmını soran bir adamınki gibi idi; Ahitofelin her öğüdü Davud için de Abşalom için de böyle idi.

BAP 17

VE Ahitofel Abşaloma dedi: Şimdi on iki bin kişi seçeyim, ve kalkayım, bu gece Davudun ardını kovalıyayım; ² ve o yorgun ve elleri zayıfken üzerine varırım, ve onu korkuturum; ve yanında olan bütün kavm kaçır; ve yalnız kıralı vururum; ³ ve bütün kavmı sana geri getiririm; aradığın adamın vurulması bütün kavmin dönmesi demektir; ve bütün kavm selâmette olur. ⁴ Ve bu söz Abşalomun gözünde, ve bütün İsrail ihtiyarlarının gözünde doğru görüldü.

⁵ Ve Abşalom dedi: Şimdi Arklı Huşayı de çağır, onun diyeceğini de dinliyelim. ⁶ Ve Huşay Abşaloma geldi, ve Abşalom ona söyleyip dedi: Ahitofel böyle söyledi; onun sözünü yapalım mı? değilse, sen söyle. ⁷ Ve Huşay Abşaloma dedi: Ahitofelin bu kere verdiği öğüt iyi değil. ⁸ Ve Huşay dedi: Biliyorsun ki, baban ve adamları kahramandırlar, ve kırdı yavrularından edilen ayı gibi canları yanmış adamlardır; ve baban cenk adamıdır, ve kavmla bir arada gecelemez. ⁹ İşte, şimdi o çukurlardan birinde, yahut başka bir yerde gizlenmiştir; ve vaki olacak ki, başlangıçta bunlardan düşenler olunca her işiten: Abşalomun ardınca giden kavmda kırgın var, diyecek. ¹⁰ Yüreği aslan yüreği gibi olan yiğit oğlu bile tamamen eriyecektir; çünkü bütün İsrail biliyor ki, baban kahramandır, ve onunla beraber olanlar yiğit adamlardır. ¹¹ Fakat ben şöyle öğüt veririm: Dandan Beer-şebaya kadar bütün İsrail, çoklukça deniz kenarındaki kum gibi, senin yanına toplansın; ve sen kendin cenge gidersin. ¹² Ve bulunacağı yerlerden birinde onun üzerine geliriz, ve yere çığ düşer gibi onun üzerine düşeriz; ve kendisini ve onunla beraber olan adamlardan birini bile bırakmayız. ¹³ Ve eğer bir şehre çekilmişse, o zaman bütün İsrail o şehre ipler getirirler, ve yerinde ufak bir taş bulunmayınca kadar onu vadiye çekeriz. ¹⁴ Ve Abşalomla bütün İsrail adamları dediler: Arklı Huşayın öğüdü Ahitofelin öğüdünden iyidir. Çünkü RAB Abşalomun üzerine kötülük getirsin diye Ahitofelin iyi öğüdünü bozmağı RAB tertiplemişti.

¹⁵ Ve Huşay Tsadok ve Abiatar kâhinlere dedi: Ahitofel Abşaloma ve İsrail ihtiyarlarına böyle öğüt verdi; ben de şöyle öğüt verdim. ¹⁶ Ve şimdi çabuk gönderin, ve Davuda bildirip diyin: Bu geceyi çölün geçitlerinde geçirme, fakat mutlaka geç; yoksa kıral, ve kendisile beraber olan bütün kavm yutulacaklardır. ¹⁷ Ve Yonatanla Ahimaats Engerde duruyorlardı; ve bir hizmetçi kız gidip onlara bildirecek, onlar da kırala bildireceklerdi; çünkü şehre girip görünmeleri olamazdı. ¹⁸ Fakat bir genç onları görüp Abşaloma bildirdi; ve onların ikisi çabuk gittiler, ve Bahurimde bir adamın evine girdiler, ve onun avlusunda bir kuyusu vardı; ve onun içine indiler. ¹⁹ Ve kadın bir örtü alıp kuyunun ağzına yaydı, ve onun üzerine bulgur serdi, ve bir şey bilinmedi. ²⁰ Ve Abşalomun kulları eve, kadının yanına gelip dediler: Ahimaats ve Yonatan nerede? Ve kadın onlara: Su arkını geçtiler, dedi. Ve onlar araştırdılar, ve bulamıyınca Yerusulime döndüler.

²¹ Ve adamlar gittikten sonra vaki oldu ki, bunlar kuyudan çıktılar, ve gidip kıral Davuda bildirdiler; ve Davuda dediler: Kalkın, ve suyu çabuk geçin; çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi. ²² Ve Davud, ve yanında olan bütün kavm kalktılar, ve Erdeni geçtiler; sabah ağarınca kadar Erdeni geçmemiş bir adam bile kalmadı. ²³ Ve Ahitofel kendi öğüdüne göre yapılmadığını görünce, eşeğine palan vurdu, ve kalkıp şehrine, evine gitti, ve evinin işini tertipledikten sonra kendini boğdu; ve öldü, ve babasının kabrine gömüldü. ²⁴ Ve Davud Mahanaime geldi. Ve Abşalom, kendisi ve yanında olan bütün İsrail adamları Erdeni geçtiler. ²⁵ Ve Abşalom Yoabın yerine Amasayı ordunun başına koydu. Ve Amasa İsraili İtra isminde bir adamın oğlu idi, ve o Yoabın anası Tseruyanın kızkardeşi ve Nahaşın kızı olan Abigalın yanına girmişti. ²⁶ Ve İsraille Abşalom Gilead diyarında ordugâh kurdular.

²⁷ Ve vaki oldu ki, Davud Mahanaime geldiği zaman, Ammon oğullarının Rabba şehrinden Nahaşın oğlu Şobi, ve Lo-debardan Ammielin oğlu Makir, ve Rogelimden Gileadlı Barzillay ²⁸ döşekler, ve leğenler, ve çömlekler, ve Davudla yanında olan kavm yesin diye buğday, ve arpa, ve un, ve kavrulmuş buğday, ve bakla, ve mercimek, ve kavrulmuş nohut, ²⁹ ve bal, ve tereyağı, ve koyunlar, ve inek peyniri getirdiler; çünkü dediler: Kavm çölde acıkmış, yorulmuş ve susamıştır.

BAP 18

VE Davud yanında olan kavmı saydı, ve üzerlerine binbaşılar ve yüzbaşılar koydu. ² Ve Davud kavmı, üçte biri Yoabın eli altında, ve üçte biri Yoabın kardeşi Tseruyanin oğlu Abişayın eli altında, ve üçte biri Gatlı İttayın eli altında olarak gönderdi. Ve kıral kavma dedi: Mutlaka ben de sizinle beraber çıkacağım. ³ Fakat kavm dedi: Çıkmıyacaksın; çünkü biz kaçarsak, bize aldırılmazlar; eğer yarımız bile ölürsek, bize aldırılmazlar; fakat sen bizim on binimiz gibisin; ve şimdi şehirden bize yardım etmeğe hazır olman daha iyidir. ⁴ Ve kıral onlara dedi: Gözünüzde iyi olanı yaparım. Ve kıral kapının yanında durdu, ve bütün kavm yüzlerle ve binlerle çıktılar. ⁵ Ve kıral Yoaba, ve Abişaya, ve İttaya emredip dedi: Benim hatırım için o gence, Abşaloma yumuşak davranın. Ve kıral Abşalom hakkında reislerin hepsine emrederken bütün kavm işittiler.

⁶ Ve kavm kıra, İsrail'e karşı çıktı; ve cenk Efraim ormanında oldu. ⁷ Ve İsrail kavmı orada Davudun kulları önünde bozuldu, ve o gün orada büyük kırgın oldu, yirmi bin kişi. ⁸ Ve orada cenk bütün memleket üzerine yayıldı; ve o gün kılıcın yediğinden fazlasını orman yedi.

⁹ Ve Abşalom Davudun kullarına rast geldi. Ve Abşalom katıra binmişti, ve katır büyük bir meşe ağacının sık dalları altına girdi, ve Abşalom başından meşe ağacına tutuldu, ve gökle yer arasında asılı kaldı; ve altındaki katır geçip gitti. ¹⁰ Ve bir adam görüp Yoaba bildirdi; ve dedi: İşte, Abşalomu bir meşe ağacında asılı gördüm. ¹¹ Ve Yoab kendisine bildiren adama dedi: Ve işte, sen gördün de niçin onu orada yere vurmadin? ve sana on parça gümüş ve bir kuşak vermek bana düşerdi. ¹² Ve adam Yoaba dedi: Avucuma bin parça gümüş alsam bile kıralın oğluna elimi uzatmam; çünkü sana ve Abişaya ve İttaya: Sakının o gence, Abşaloma, kimse dokunmasın, diye kıralın emrettiğini kulaklarımızla işittik. ¹³ Yoksa onun canına karşı hile ile davransa idim (ve hiç bir şey kırala gizli kalmaz), sen kendin de bana karşı dururdun. ¹⁴ Ve Yoab: Böyle seninle vakit kaybedemem, dedi. Ve eline üç kargı aldı, ve Abşalom meşe ağacının içinde henüz sağken onları onun yüreğine sapladı. ¹⁵ Ve Yoabın silâhlarını taşıyan on genç adam Abşalomun etrafını alıp, onu vurdular ve öldürdüler.

¹⁶ Ve Yoab boru çaldı, ve kavm İsrailin ardını kovalamaktan döndü; çünkü Yoab kavmı esirgedi. ¹⁷ Ve Abşalomu aldılar, ve onu ormandaki büyük çukura attılar, ve üzerine çok büyük bir taş yığını yaptılar; ve bütün İsrail, herkes kendi çadırına kaçtı. ¹⁸ Ve Abşalom daha sağken, kıral deresinde olan direği almış ve kendisi için dikmişti; çünkü: Adımı hatırlatacak oğlum yoktur, dedi; ve direğe kendi adını koydu; ve bugüne kadar ona Abşalomun abidesi denilir.

¹⁹ Ve Tsadokun oğlu Ahimaats dedi: Şimdi RAB kıralın hakkını düşmanlarının elinden aldığını koşup ona müjdeliyeyim. ²⁰ Ve Yoab ona dedi: Bugün sen müjdeci olmayacaksın, fakat başka bir gün müjdelersin; fakat bugün müjdelemeyeceksin, çünkü kıralın oğlu ölmüştür. ²¹ Ve Yoab Kuşîye dedi: Git, gördüğünü kırala bildir. Ve Kuşî Yoaba işildi, ve koştu. ²² Ve Tsadokun oğlu Ahimaats yine Yoaba dedi: Ne olursa olsun, rica ederim, ben de Kuşînin ardından koşayım. Ve Yoab dedi: Senin için faydalı bir müjde yokken sen niçin koşasın, oğlum? ²³ Ve o dedi: Ne olursa olsun koşacağım. Ve ona: Koş, dedi. Ve Ahimaats Havza yolundan koşup Kuşîyi geçti.

²⁴ Ve Davud iki kapı arasında oturuyordu: ve nöbetçi kapının damına, duvara çıktı, ve gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, bir adam tek başına koşuyordu. ²⁵ Ve nöbetçi çağırıp kırala bildirdi. Ve kıral dedi: Eğer tek başına ise, ağzında müjde vardır. Ve adam gittikçe yaklaşıyordu. ²⁶ Ve nöbetçi koşan başka bir adam gördü; ve nöbetçi kapıcıya bağırdı: İşte, tek başına koşan bir adam, dedi. Ve kıral dedi: O da müjdecidir. ²⁷ Ve nöbetçi dedi:

Birincinin koşmasına bakıyorum, Tsadokun oğlu Ahimaatsın koşmasına benziyor. Ve kiral dedi: O iyi adamdır, ve iyi müjde ile geliyor.

²⁸ Ve Ahimaats bağırıp kırالا: Selâmet, dedi. Ve kırالا eğilip yüz üstü yere kapandı, ve dedi: Allahın RAB mubarek olsun, efendim kırالا karşı el kaldıran adamları teslim etti. ²⁹ Ve kırالا dedi: O genç, Abşalom, selâmette mi? Ve Ahimaats dedi: Yoab kıralın kulunu, ve bu kulunu gönderdiği zaman büyük bir kargaşalık gördüm, fakat ne olduğunu anlamadım. ³⁰ Ve kırالا dedi: Bir yana çekil de burada dur. Ve o çekilip durdu.

³¹ Ve işte, Kuşî geldi; ve Kuşî dedi: Efendim kırالا müjde; çünkü RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden bugün senin hakkını aldı. ³² Ve kırالا Kuşîye dedi: O genç, Abşalom, selâmette mi? Ve Kuşî dedi: Efendim kıralın düşmanları, ve kötülük için sana karşı ayaklananların hepsi o genç gibi olsunlar. ³³ Ve kırالا heyecanından titriyerek kapı üzerindeki odaya çıktı, ve ağladı; ve giderken böyle diyordu: Oğlum Abşalom, oğlum, oğlum Abşalom! keşke senin yerine ben ölse idim, ey Abşalom, oğlum, oğlum!

BAP 19

VE Yoaba: İşte, kırالا Abşalom için ağlıyor ve yas tutuyor, diye bildirildi. ² Ve kurtuluş o gün bütün kavm için bir yas oldu; çünkü kavm: Kırالا, oğlu için acıklıdır, diye o gün işitti. ³ Cenkte kaçtıkları zaman utanan kavm nasıl hırsız gibi giderlerse, o gün kavm da şehre hırsız gibi girdiler. ⁴ Ve kırالا yüzünü örttü, ve kırالا yükses sesle bağırıldı: Oğlum Abşalom, ey Abşalom, oğlum, oğlum! ⁵ Ve Yoab eve, kırالا gelip dedi: Senden nefret edenleri sevmekle, ve seni sevenlerden nefret etmekle bugün bütün kullarını utandırdın, o kulların ki, bugün senin canını, ve oğullarının ve kızlarının canlarını, ve karılarının canlarını, ve cariyelerinin canlarını kurtardılar. ⁶ Çünkü bugün reislerin ve kulların senin gözünde bir şey olmadığını bildirdin; çünkü bugün anlıyorum ki, eğer Abşalom sağ, ve hepimiz bugün ölü olsa idik senin gözünde doğru olacaktı. ⁷ Ve şimdi kalk, çık, ve kullarının gönlünü hoş et; çünkü RABBİN hakkı için and ediyorum ki, eğer çıkmazsan, bu gece senin yanında kimse kalmıyacaktır; bu da senin için, çocukluğundan şimdiye kadar başına gelmiş olan kötülüklerin hepsinden daha kötü olacaktır. ⁸ Ve kırالا kalkıp kapıda oturdu. Ve bütün kavma: İşte, kırالا kapıda oturuyor, diye bildirdiler; ve bütün kavm kıralın önüne geldi.

İsrail ise, herkes çadırına kaçmıştı. ⁹ Ve İsrailin bütün sıptlarında bütün kavm çekişip diyorlardı: Kırالا bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı, ve o bizi Filistîlerin elinden kurtardı ve şimdi Abşalomun yüzünden memleketten kaçtı. ¹⁰ Üzerimize kırالا meshettiğimiz Abşalom ise cenkte öldü. Ve şimdi kıralalı geri getirmek hakkında niçin susuyorsunuz?

¹¹ Ve kırالا Davud Tsadok ve Abiatar kâhinlere gönderip dedi: Kıralalı evine getirmekte siz niçin sonuncular oluyorsunuz? bütün İsrailin onu evine geri getirmek için olan sözü kıralın kulağına gelmiştir, diye Yahuda ihtiyarlarına söyleyin. ¹² Siz kardeşlerimsiniz, kemiğim ve etimsiniz; ve kıralalı geri getirmekte niçin sonuncular oluyorsunuz? ¹³ Ve Amasaya söyleyin: Sen kemiğim ve etim değil misin? daima benim önümde Yoabın yerine ordunun başbuğu olmazsan, Allah bana böylesini ve daha ziyadesini etsin. ¹⁴ Ve bir adammış gibi bütün Yahuda adamlarının yüreğini meylettirdi; ve kırالا gönderip dediler: Sen bütün kullarınla beraber dön. ¹⁵ Ve kırالا döndü ve Erdene vardı. Ve Yahuda, kıralalı karşılamak için, ve kıralalı Erdenden geçirmek için Gilgala geldi.

¹⁶ Ve Bahurimden olan Benyamini Geranın oğlu Şimei, Yahuda adamları ile beraber kırالا Davudu karşılamak için çabuk davranıp indi. ¹⁷ Ve onun yanında Benyaminden bin kişi, ve Saul evinin hizmetçisi Tsiba ve onun ile beraber on beş oğlu ve yirmi kulu vardı; ve kıralın önünde Erdenden geçtiler. ¹⁸ Ve kıralın ev halkını geçirmek için ve onun

gözünde iyi olanı yapmak için kayık geçti. Ve Geranın oğlu Şimeî Erdenden geçtikten sonra kıralın önünde düştü. ¹⁹ Ve kırala dedi: Efendim bana günah saymasın, ve efendim kıralın Yerusâlimden çıktığı günde bu kulunun ettiği sapıklığı kıral yüreğine koymak üzere hatırlamasın. ²⁰ Çünkü suç ettiğimi bu kulun biliyor; ve işte, efendim kıralı karşılamak üzere inmek için bütün Yusuf evinden ilk olarak bugün ben geldim.

²¹ Fakat Tseruyanın oğlu Abişay cevap verip dedi: RABBİN mesihine lânet etmiş olan Şimeî bunun için öldürülmeyecek mi? ²² Ve Davud dedi: Ey Tseruyanın oğulları, bugün bana hasım olmanız için sizinle benim aramda ne var? bugün İsrailde kimse öldürülür mü? çünkü bugün İsrail üzerine kıral olduğumu bilmiyor muyum? ²³ Ve kıral Şimeîye: Ölmeyeceksin, dedi. Ve kıral ona and etti.

²⁴ Ve Saul oğlu Mefiboşet kıralı karşılamak için indi; kıralın gittiği günden selâmetle eve geldiği güne kadar ayaklarına bakmamış, ve sakalını düzeltmemiş, ve esvabını yıkamamıştı. ²⁵ Ve vaki oldu ki, kıralı karşılamak için Yerusâlimden geldiği zaman, kıral ona dedi: Mefiboşet, niçin benimle beraber çıkmadın? ²⁶ Ve o cevap verdi: Ey efendim kıral, hizmetçim beni aldattı; çünkü bu kulun: Kendim için eşeğe palan vurayım da üzerine bineyim; ve kırala beraber gideyim, demiştim; çünkü kulun topaldır. ²⁷ Ve kulunu efendim kırala çekiştirmiştir; ve efendim kıral Allahın meleği gibidir; ve senin gözünde iyi olanı yap. ²⁸ Çünkü babamın bütün evi efendim kıralın önünde ölüm oğullarından başka bir şey değilken sen bu kulunu kendi sofranda yemek yiyenler arasına koydun; ve artık benim ne hakkım var, ve artık kırala bağırarak neyim var? ²⁹ Ve kıral ona dedi: İşlerin hakkında niçin söz uzatıyorsun? sen ve Tsiba toprağı paylaşın, diyorum. ³⁰ Ve Mefiboşet kırala dedi: Mademki efendim kıral selâmetle geldi, hepsini de o alsın.

³¹ Ve Gileadlı Barzillay Rogelimden indi; ve kıralı Erdenden geçirmek için onunla beraber Erdenden geçti. ³² Ve Barzillay çok ihtiyar, seksen yaşında idi; ve kıral Mahanaimde kaldığı zaman onu kendisi beslemişti; çünkü o çok büyük bir adamdı. ³³ Ve kıral Barzillaya dedi: Benimle beraber geç, ve Yerusâlimde seni yanımda besliyeyim. ³⁴ Ve Barzillay kırala dedi: Ömrümün yıllarının günleri ne kadardır ki, kırala beraber Yerusâlîme çıkayım? ³⁵ Ben bugün seksen yaşındayım; iyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Bu kulun, yediğinin ve içtiğinin tadını alabilir miyim? erkek ve kadın hanendeler sesini dinliyebilir miyim? ve niçin artık bu kulun efendim kırala yük olayım? ³⁶ Bu kulun ancak kırala Erdeni geçmek istiyor; ve niçin kıral bana bu mükâfatı versin? ³⁷ Şimdi rica ederim, kulun dönsün, ve şehrimde babamın ve anamın kabri yanında öleyim. Fakat işte, kulun Kimham; efendim kırala o geçsin; ve gözünde iyi olanı ona yap. ³⁸ Ve kıral dedi: Kimham benimle beraber geçecek, ve senin gözünde iyi olanı ona yapacağım; ve benden istiyeceğin her şeyi senin için yapacağım. ³⁹ Ve bütün kavm Erdenden geçti, kıral da geçti; ve kıral Barzillayı öptü, ve onu mubarek kıldı; ve o yerine döndü.

⁴⁰ Ve kıral Gilgala geçti, ve Kimham onunla beraber geçti; ve bütün Yahuda kavmı, ve İsrail kavminin da yarısı kıralı geçirdiler. ⁴¹ Ve işte, bütün İsrail adamları kırala geldiler, ve kırala dediler: Niçin kardeşlerimiz Yahuda adamları seni çaldılar, ve kıralı, ve ev halkını, ve onunla beraber bütün Davud adamlarını Erdenden geçirdiler? ⁴² Ve bütün Yahuda adamları İsrail adamlarına cevap verdiler: Çünkü kıral akrabamızdandır; ve bu işe niçin öfkelenirsiniz? biz kıralın kesesinden bir şey yedik mi? yahut bize bir hediye mi verdi? ⁴³ Ve İsrail adamları Yahuda adamlarına cevap verip dediler: Kıralda on hissemiz vardır, hem de Davudda bizim sizden ziyade hakkımız vardır; ve niçin bizi hor gördünüz de, kıralımızı geri getirmekte önce bizim reyimiz alınmadı? Ve Yahuda adamlarının sözleri İsrail adamlarının sözlerinden daha sertti.

BAP 20

VE Benyamînî Bikrinin oğlu Şeba, alçak bir adam, orada bulundu; ve boru çalıp dedi: Bizim Davudda hissemiz yoktur, ve Yessenin oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, herkes çadırlarına! ² Ve bütün İsrail adamları Davudun arkasından çekildiler, ve Bikrinin oğlu Şebanın ardına düştüler; fakat Yahuda adamları Erdenden Yerusâlime kadar kırallarına yapıştılar.

³ Ve Davud Yerusâlimde olan evine geldi; ve kiral, evi beklemek için bırakmış olduğu cariyeleri olan on kadını aldı, ve onları göz altında bir eve koydu, ve onları besledi, fakat onların yanına girmede. Ve ölümleri gününe kadar dul yaşayarak kapalı kaldılar.

⁴ Ve kiral Amasaya dedi: Üç güne kadar Yahuda adamlarını bana çağır, ve sen burada hazır ol. ⁵ Ve Amasa Yahuda adamlarını bir araya çağırarak için gitti; fakat ona tayin ettiği vakitten geç kaldı. ⁶ Ve Davud Abişaya dedi: Şimdi, Bikrinin oğlu Şeba bize Abşalomun ettiğinden daha çok kötülük edecek; senin efendinin kullarını al, ve onun ardını kov, yoksa kendisi için duvarlı şehirler bulur, ve gözümüzden kaçır. ⁷ Ve Yoabın adamları, ve Keretîlerle Peletîler, ve bütün yiğitler onun ardından çıktılar; ve Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovmak için Yerusâlimden çıktılar. ⁸ Onlar Gibeonda olan büyük taşın yanında iken Amasa onları karşılamaya geldi. Ve Yoab kendi kaftanını giymişti, ve kaftanın üzerinde bir kemer vardı, ve ona bağlı olan kınında bir kılıç belinde idi; ve o çıkarken kılıç yere düştü. ⁹ Ve Yoab Amasaya dedi: Kardeşim, iyi misin? Ve Yoab onu öpmek için sağ eline Amasayı sakalından tuttu. ¹⁰ Ve Amasa Yoabın elinde olan kılıçtan çekinmedi; ve Amasayı onunla karnından vurdu, ve barsaklarını yere döktü, ve ikinci kere onu vurmadı; ve öldü.

Ve Yoabla kardeşi Abişay Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovdular. ¹¹ Ve Yoabın gençlerinden biri onun yanında durup dedi: Kim Yoabdan razı ise, ve kim Davud taraftarı ise Yoabın ardınca gelsin. ¹² Ve Amasa büyük yolun ortasında kan içinde yuvarlanmakta idi. Ve o adam bütün kavmin durmakta olduğunu görünce, Amasayı büyük yoldan kıra götürüp üzerine bir esvap attı, çünkü gördü ki, onun yanına gelen her adam duruyordu. ¹³ Ve Amasa büyük yoldan kaldırılınca herkes Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovmak için Yoabın ardınca gitti.

¹⁴ Ve Yoab Abele, ve Beyt-maakaya, ve bütün Berîlere kadar, bütün İsrail sıptları içinden geçti; ve toplanıp onlar da ardınca gittiler. ¹⁵ Ve Beyt-maakanın Abel şehrinde Şebayı sardılar, ve şehre karşı meteris kurdular, ve duvara dayandı; ve Yoabın yanında olan bütün kavim duvarı yıkmak için lağım açıyorlardı. ¹⁶ Ve şehirden akıllı bir kadın bağırdı: Dinleyin, dinleyin, rica ederim, Yoaba söyleyin, buraya yaklaşsın, onunla söyleşeceğim.

¹⁷ Ve ona yaklaştı, ve kadın: Sen Yoab mısın? dedi. Ve o: Benim, dedi. Ve kadın ona dedi: Bu cariyenin sözlerini dinle. Ve o: Dinliyorum, dedi. ¹⁸ Ve kadın söyleyip dedi: Mutlaka Abelde öğüt soracaklar, diye eski zamanda söylenirdi; ve işi öyle bitirirlerdi. ¹⁹ Ben İsrailde barışıklık seven ve sadık olanlardanım; sen bir şehri, İsrailde bir anayı öldürmeğe çalışıyorsun; niçin RABBİN mirasını yutmak istiyorsun? ²⁰ Ve Yoab cevap verip dedi: Allah göstermesin, göstermesin ki, yutayım, yahut yıkayım. ²¹ İş öyle değil; fakat Bikrinin oğlu Şeba adında Efraim dağılığında bir adam kirala karşı, Davuda karşı elini kaldırdı; yalnız onu verin de şehirden gideyim. Ve kadın Yoaba dedi: İşte, duvarın üstünden onun başı sana atılacaktır. ²² Ve kadın kendi hikmetile bütün kavma gitti. Ve Bikrinin oğlu Şebanın başını kestiler, ve onu Yoaba attılar. Ve o boru çaldı, ve şehirden dağıldılar, herkes kendi çadırına gitti. Ve Yoab Yerusâlime, kiralın yanına döndü.

²³ Ve Yoab bütün İsrail ordusu başında idi; ve Yehoyadanın oğlu Benaya Keretîlerin ve Peletîlerin başında idi; ²⁴ ve Adoram angaryacıların başında idi; ve Ahiludun oğlu Yehoşafat vakanüvis idi; ²⁵ ve Şeva kâtipti; ve Tsadokla Abiatar kâhindiler; ²⁶ ve Yairli İra

da Davudun veziri idi.

BAP 21

VE Davudun günlerinde arka arkaya üç yıl kıtlık oldu; ve Davud RABDEN sordu. Ve RAB dedi: Saulun yüzünden, ve kanlı evinin yüzündendir, çünkü Gibeonluları öldürdü. ² Ve kıral Gibeonluları çağırıp onlara söyledi (ve Gibeonlular İsrail oğullarından değildiler, fakat Amorîlerin artakalanlarından idiler; ve İsrail oğulları onlara and etmişlerdi; ve Saul İsrail ve Yahuda oğulları uğrunda gayretinden ötürü onları vurmağa çalışmıştı); ³ ve Davud Gibeonlulara dedi: Sizin için ne yapayım? ve ne ile kefaret edeyim ki, RABBİN mirasını mubarek kılasınız? ⁴ Ve Gibeonlular ona dediler: Saula ve onun evile işimiz gümüş ve altın değildir; ve İsrailde adam öldürmek de bize düşmez. Ve o dedi: Siz ne dersiniz size onu yaparım. ⁵ Ve kırala dediler: Bizi bitiren, ve biz helâk olup bütün İsrail sınırlarında kalmıyalım diye bize karşı tertipler kuran adamın oğullarından yedi kişi bize verilsin, ⁶ ve RABBİN seçmiş olduğu Saulun Gibeasında RAB için onları asalım. Ve kıral dedi: Ben onları veririm.

⁷ Ve Davudla Saulun oğlu Yonatan arasında, kendileri arasında RABBİN andı olduğu için, kıral Saulun oğlu Yonatanın oğlu Mefiboşeti esirgedi. ⁸ Ve Ayyanın kızı Ritspanın Saula doğurduğu iki oğlunu, Armoniyi ve Mefiboşeti, ve Salun kızı Mikalın Meholalı Barzillay oğlu Adriele doğurmuş olduğu beş oğlunu kıral aldı; ⁹ ve onları Gibeonluların eline verdi, ve onları dağda, RABBİN önünde astılar, ve yedisi birlikte düştüler. Ve onlar biçim günlerinde, ilk günlerde, arpa biçiminin başlangıcında öldürüldüler.

¹⁰ Ve Ayyanın kızı Ritspa çul aldı, ve onu kendisi için kayaya serdi; biçimin başlangıcından onların üzerine gökten su dökülünceye kadar, gündüzleri gök kuşlarını, ve geceleri kır hayvanlarını onların üzerine gelmeğe bırakmadı. ¹¹ Ve Saulun cariyesi Ayyanın kızı Ritspanın yaptığı şey Davuda bildirildi.

¹² Ve Davud gidip Salun kemiklerini ve oğlu Yonatanın kemiklerini Yabeş-gilead erlerinden aldı; Filistîlerin Gilboada Saulu vurdukları gün, Filistîlerin onları asmış oldukları Beyt-şan meydanından onları bu erler çalmışlardı: ¹³ ve Saulun kemikleriyle oğlu Yonatanın kemiklerini oradan çıkardı; ve asılmış olanların kemiklerini topladılar. ¹⁴ Ve Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini Benyamin diyarında Tselada, babası Kişin kabrine gömdüler; ve kıralın emrettiği her şeyi yaptılar. Ve bundan sonra Allah diyar için duaları kabul etti.

¹⁵ Ve yine Filistîlerin İsraille cengi oldu; ve Davud, ve kendisile beraber kulları indiler, ve Filistîlere karşı cenkettiler. Ve Davud yorgun düştü; ¹⁶ Rafa* oğullarından İşbi-benob Davudu vurayım dedi, ve mızrağının ağırlığı üç yüz şekel tunçtu, ve yeni bir kılıç kuşanmıştı. ¹⁷ Ve Tseruyanın oğlu Abişay Davuda yardım edip Filistiyi vurdu, ve onu öldürdü. O zaman Davudun adamları ona and ettiler ve dediler: Bizimle beraber artık cenge çıkmıyacaksın ki, İsrailin çerağını söndürmiyesin.

* Yahut, dev.

¹⁸ Ve bundan sonra vaki oldu ki, yine Filistîlerle Gobda cenk oldu; o zaman Huşalı Sibbekay Rafa oğullarından Safı vurdu. ¹⁹ Ve yine Filistîlerle Gobda cenk oldu; ve Beyt-lehemli Yaareoregimin oğlu Elhanan Gatlı Golyatın kardeşini vurdu, onun mızrağının sapı çulha mertegi gibi idi. ²⁰ Ve yine Gatta cenk oldu, ve orada uzun boylu bir adam vardı, ve ellerinin parmakları ve ayaklarının parmakları altışar altışar, sayıca yirmi dördtü; o da Rafaya doğmuştu. ²¹ Ve İsraille meydan okudu, ve Davudun kardeşi Şimeinin oğlu Yonatan onu vurdu. ²² Bu dört kişi Gatta Rafaya doğmuş idiler; ve Davudun elile ve kullarının elile düştüler.

BAP 22

VE RAB Davudu bütün düşmanlarının elinden, ve Saulun elinden kurtardığı gün, Davud şu ilâhinin sözlerini RABBE söyledi; ² ve dedi:

RAB benim kayam, ve hisarım, evet, kurtarıcımdır;

³ Allah kayamdır, ona sığınacağım;

Kalkanım, kurtuluşumun kuvveti, yüksek kulem, ve sığınacak yerimdir;

Ey kurtarıcı, beni zorbalıktan sen kurtarısın.

⁴ Hamde lââyık olan RABBİ çağıracağım;

Ve düşmanlarımdan kurtulacağım;

⁵ Çünkü çevremi ölüm dalgaları sardı;

Yaramazlık selleri beni ürküttü.

⁶ Ölümler diyarının ipleri beni kuşattı;

Ölümün kementleri üzerime geldi.

⁷ Sıkıntım içinde RABBE dua ettim,

Ve Allahımı imdada çağırdım;

Ve mabedinden sesimi işitti,

Ve feryadım onun kulaklarına erişti.

⁸ O zaman dünya sarsılıp titredi;

Göklerin temelleri oynadılar

Ve sarsıldılar, çünkü o öfkeleni.

⁹ Burnundan duman yükseldi,

Ağzından ateş yiyip bitirdi;

Ondan közler tutuştular.

¹⁰ Gökleri de işip indi;

Ve koyu karanlık ayaklarının altında idi.

¹¹ Ve bir kerubiye binip uçtu;

Ve yelin kanatları üzerinde göründü.

¹² Karanlığı, suların toplantısını,

Asümanın koyu bulutlarını kendi çevresine çardaklar yaptı.

¹³ Önündeki parıltıdan;

Ateş közleri tutuştular.

¹⁴ RAB göklerden gürledi,

Ve Yüce Olan ses verdi.

¹⁵ Oklar salıp onları dağıttı;

Şimşek salıp onları bozgun etti.

¹⁶ RABBİN azarlamasından,

Burun nefesinin vuruşundan,

Denizin derinlikleri göründü,

Ve dünyanın temelleri açıldı.

¹⁷ Yukarıdan elini uzattı, beni tuttu;

Beni çok sulardan çıkardı;

¹⁸ Beni kuvvetli düşmanımdan,

Benden nefret edenlerden azat etti; çünkü onlar benden zorlu idiler.

¹⁹ Felâketim gününde önüme çıktılar;

Fakat RAB bana destek oldu.

²⁰ Ve beni geniş yere çıkardı;

Beni kurtardı, çünkü benden hoşlandı.

²¹ RAB salâhıma göre bana ödedi;

Ellerimin temizliğine göre karşılığımı verdi.
22 Zira RABBİN yollarını tuttum,
Ve kötülükle Allahımdan ayrılmadım.
23 Çünkü bütün hükümleri önümdedir;
Ve kanunları ise, onlardan ben ayrılmadım.
24 Ve onunla kâmil idim;
Ve günahımdan kendimi tuttum.
25 Bunun için RAB salâhıma göre,
Gözü önünde temizliğime göre karşılığımı verdi.
26 İnanetli ile inayetli olursun;
Kâmil adamla kâmil olursun;
27 Pâk olanla pâk olursun;
Ve iğri adamla ters olursun.
28 Ve hakir kavmı sen kurtaracaksın,
Fakat gözlerin kibirlilerin üzerindedir, onları alçaltacaksın.
29 Çünkü çerağım sensin, ya RAB;
Ve benim karanlığımı RAB aydınlatacaktır.
30 Çünkü seninle asker üzerine hücum ederim,
Ve Allahımla duvar aşarım.
31 Allah,ξ— onun yolu kâmildir;
RABBİN sözü saftır;
O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
32 Çünkü RABDEN başka Allah kimdir?
Ve Allahımızdan başka kaya kimdir?
33 Allah benim kuvvetli kulemdir;
Ve kâmilleri kendi yolunda güder.
34 O ayaklarımı geyik ayakları gibi eder;
Ve beni yüksek yerlerin üzerine diker.
35 Ellerimi cenk için talim eder de,
Bazularım tunç yayı kurar.
36 Ve bana kurtuluşunun kalkanını verdin,
Ve lütfun beni büyük etti.
37 Adımlarımın yerini genişlettin,
Ve ayaklarım kaymadı.
38 Düşmanlarımı kovaladım, ve onları helâk ettim;
Ve onlar bitmeyince geri dönmedim.
39 Onları telef ettim, ve onları ezdim, ve artık kalkamadılar;
Ve ayaklarımın altına düştüler.
40 Çünkü cenk için bana kuvvet kuşattın;
Bana karşı ayaklananları altımda çöktürdün.
41 Düşmanlarımın sırtını da bana çevirttin,
Benden nefret eyliyenleri de yok ettim.
42 Onlar baktılar, fakat kurtaran yoktu;
RABBE baktılar, fakat onlara cevap vermedi.
43 O zaman yerin tozu gibi onları ezdim;
Onları sokakların çamuru gibi ayak altına alıp çiğnedim.
44 Kavmımın çekişmelerinden beni azat ettin;

Milletlere baş olmak için beni korudun;
Bilmediğim bir kavm bana kulluk edecek.

⁴⁵ Yabancı oğulları bana boyun iğecekler;
Kulakları işitince bana itaat edecekler.

⁴⁶ Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar,
Ve hisarlarından titriyerek çıkacaklar.

⁴⁷ RAB hay dir; ve kayam mubarek olsun;
Ve kurtuluşumun kayası Allah yüce olsun;

⁴⁸ O Allah ki, bana öçler verir,
Kavmları bana tâbi kılar,

⁴⁹ Ve düşmanlarımın ortasından beni çıkarır;

Evet, bana karşı ayaklananlar üzerinde beni yükseltirsin; Zorba adamdan beni azat
eylersin.

⁵⁰ Bunun için, ya RAB, milletler arasında sana şükrederim,
Ve senin ismine terennüm eylerim.

⁵¹ RAB kiralına büyük kurtuluşlar verir,
Ve mesihine, Davuda, ve onun zürriyetine,
Ebediyen inayet eder.

BAP 23

VE Davudun son sözleri şunlardır:

Yessenin oğlu Davud diyor,
Ve yükseğe çıkarılan adam,
Yakubun Allahının mesihi,

Ve İsrailin tatlı mezmur şairi diyor:

² RABBİN Ruhu benim vasıtamla söyledi,
Ve onun sözü benim dilim üzerinde idi.

³ İsrailin Allahı dedi,

İsrailin Kayası bana söyledi:

İnsanlar üzerine doğrulukla saltanat eden,
Allah korkusu ile saltanat eden,

⁴ Bulutsuz bir sabah gibi,

Güneş doğduğu zaman sabah nuru gibi olacaktır;

Onun parıltısı yağmurdan sonra yerden taze ot bittirir.

⁵ Gerçek benim evim Allahla öyle değildir;

Fakat benimle ebedî ahit kesti;

Her şeyi düzgün ve emindir;

Çünkü onu hattâ filizlendirmedeği halde,

O bütün kurtuluşum ve dileğimdir;

⁶ Fakat yaramazlar, onların hepsi atılacak dikenler gibi olacaklardır,

Çünkü elle tutulamazlar;

⁷ Fakat onlara dokunan adam,

Demirle ve mızrak sapı ile silâhlanmalıdır.

Ve yerlerinde ateşle tamamen yakılacaklardır.

⁸ Davudun yiğitlerinin adları şunlardır: Üçlerin başı Tahkemonlu Yoşebbaşşebet, bir
kerede vurulmuş sekiz yüz kişiye karşı olan Etsnî Adino o idi.

⁹ Ve ondan sonra Ahohî bir adamın oğlu Dodayın oğlu Eleazardı, cenk için oraya
toplanmış olan Filistîlere meydan okudukları, ve İsrail adamları çekilip gittikleri zaman,

Davudla beraber olan üç yiğitten biri idi. ¹⁰ O kalktı, ve eli yorulup kılıca yapışınca kadar Filistîleri vurdu; ve RAB o gün büyük kurtuluş yaptı; ve kavm ancak çapul almak için onun ardınca döndüler.

¹¹ Ve ondan sonra Hararlı Agenin oğlu Şamma idi. Ve Filistîler bir bölük olarak toplandılar, ve orada mercimek dolu bir tarla parçası vardı; ve kavm Filistîlerin önünden kaçtı. ¹² Fakat o, tarlanın ortasında durup onu müdafaa etti, ve Filistîleri vurdu; ve RAB büyük kurtuluş yaptı.

¹³ Ve baş Otuzlardan üçü indi, ve biçim vaktinde Davuda, Adullam mağarasına geldiler; ve Filistîlerin bölüğü Refaim deresinde ordugâh kurdular. ¹⁴ Ve Davud o zaman hisarda idi; ve Filistîlerin askeri o zaman Beyt-lehemde idi. ¹⁵ Ve Davud özliyip dedi: Keşke biri Beyt-lehemde, kapının yanında olan kuyudan bana su içirse! ¹⁶ Ve bu üç yiğit Filistîler ordusunu yardılar, ve kapının yanında olan Beyt-lehem kuyusundan su çektiler, ve onu alıp Davuda getirdiler; fakat ondan içmek istemedi, ve onu RABBE takdime olarak döktü.

¹⁷ Ve dedi: Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun, canlarını tehlikeye koyup giden adamların kanını mı içeyim? Bundan dolayı içmek istemedi. Bu şeyleri üç yiğit yaptı.

¹⁸ Ve Yoabın kardeşi, Tseruyanın oğlu Abişay Üçlerin başı idi. Ve üç yüz kişiye karşı mızrağını kaldırıp onları öldürdü, ve onun üç yiğit arasında adı vardı. ¹⁹ Üç yiğitten en şerefli değil mi idi? Ve onların reisi oldu; fakat birinci Üçlere erişmedi.

²⁰ Kabtseelli cesur bir adamın oğlu, Yehoyadanın oğlu olup kuvvetli işler yapmış olan Benaya, Moablı Arielin iki oğlunu vurdu; bir de kar günü inip çukur içinde bir aslan vurdu.

²¹ Ve görünüşü güzel bir Mısırlıyı vurdu; ve Mısırlının elinde mızrak vardı; ve onun yanına değnekle indi, ve Mısırlının elinden mızrağı çekip aldı, ve onu kendi mızrağı ile öldürdü. ²² Bu şeyleri Yehoyadanın oğlu Benaya yaptı; ve üç yiğit arasında adı vardı. ²³ Otuzlardan daha şerefli idi, fakat birinci Üçlere erişmedi. Ve Davud onu muhafızlarının başına koydu.

²⁴ Yoabın kardeşi Asahel Otuzlardan biri idi; Beyt-lehemli Dodonun oğlu Elhanan, ²⁵ Harodlu Şamma, Harodlu Erika, ²⁶ Paltî Helets, Tekoalı İkkeşin oğlu İra, ²⁷ Anatotlu Abiezer, Huşalı Mebunnay, ²⁸ Ahohî Tsalmon, Netofalı Maharay, ²⁹ Netofalı Baananın oğlu Heleb, Benyamin oğulları Gibeasından Ribayın oğlu İttay, ³⁰ Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hiday, ³¹ Arbalı Abi-albon, Barhumlu Azmavet, ³² Şaalbonlu Elyahba, Yaşen oğulları, Yonatan, ³³ Hararlı Şamma, Ararlı Şararın oğlu Ahiam, ³⁴ Ahasbayın oğlu Elifelet Maakalının oğlu, Gilolu Ahitofelin oğlu Eliam. ³⁵ Karmelli Hetsro, Arbalı Paaray, ³⁶ Tsobalı Natanın oğlu İgal, Gadî Bani, ³⁷ Ammonî Tselek, Beerotlu Naharay, Tseruyanın oğlu Yoabın silâhtarları, ³⁸ İtrî İra, İtrî Gareb, ³⁹ Hittî Uriya; hepsi otuz yedi.

BAP 24

VE İsraille karşı RABBİN öfkesi yine alevlendi, ve: Git, İsraili ve Yahudayı say, diye Davudu onlara karşı tahrik etti. ² Ve kıral, yanında olan ordu başbuğu Yoaba dedi: Şimdi Dandan Beer-şebaya kadar İsrailin bütün sıptları arasında dolaş, ve kavmı sayın, ve kavmin sayısını bileyim. ³ Ve Yoab kırala dedi: Allahın RAB kavmı, ne kadarsa yüz kat daha artırsın; ve efendim kıralın gözleri görsün; fakat niçin bu şey efendim kıralın hoşuna gidiyor? ⁴ Fakat kıralın sözü Yoaba karşı, ve ordunun reislerine karşı galebe etti. Ve Yoabla ordunun reisleri, İsrail kavminin saymak için kıralın önünden çıktılar. ⁵ Ve Erdenden geçtiler, ve Gad vadisinin ortasında olan şehrin sağ tarafında, Aroerde kondular; ⁶ ve Yazere, ve Gileada, ve Tahtim-hodşi diyarına geldiler; ve Dan-yaana, ve çepçevre Saydaya geldiler, ⁷ ve Sur hisarına, ve Hivîlerin ve Kenânlıların bütün şehirlerine geldiler; ve Beer-şebada Yahuda Cenubuna çıktılar. ⁸ Ve bütün memlekette

dolaştılar, ve dokuz ay yirmi günün sonunda Yeruşalıme geldiler. ⁹ Ve Yoab yazılanların sayısını kiralaya verdi; ve İsrailde kılıç çeken sekiz yüz bin yiğit vardı; ve Yahuda adamları beş yüz bin kişi idi.

¹⁰ Ve kavmı saydıktan sonra Davudun yüreği kendisini rahatsız etti. Ve Davud RABBE dedi: Yaptığım işte büyük suç ettim; ve şimdi, ya RAB, niyaz ederim, bu kulunun günahını sil; çünkü çok akılsızlık ettim. ¹¹ Ve Davud sabahlayın kalktı; ve Davudun Greni Gad peygambere RABBİN şu sözü geldi: ¹² Git ve Davuda söyle: RAB şöyle

diyor: Senin önüne üç şey koyuyorum; kendin için onlardan birini seç de sana onu yapayım. ¹³ Ve Gad Davuda gelip ona bildirdi, ve kendisine dedi: Sana memleketinde yedi kıtlık yılı mı gelsin? yoksa düşmanların seni kovalarken onların önünde üç ay mı kaçarsın? yoksa memleketinde  gün veba mı olsun? şimdi düşün ve bak, beni gönderene ne cevap götüreyim? ¹⁴ Ve Davud Gada dedi: Çok sıkılıyorum; şimdi RABBİN eline düşelim; çünkü onun rahmetleri çoktur; ve insan eline dşmiyeyim.

¹⁵ Ve RAB sabahtan tayin olunan vakte kadar İsrailin zerine veba gönderdi; ve Dandan Beer-şebaya kadar kavmdan yetmiş bin kişi öldü. ¹⁶ Ve melek Yeruşalimi helâk etmek için ona doğru elini uzatınca, RAB mcazattan nadim olup kavmı helâk eden meleğe: Yeter; şimdi elini ek, dedi. Ve RABBİN meleği Yebus Aravnanın harman yerinin yanında bulunuyordu. ¹⁷ Ve kavmı vuran meleği gördüğü zaman, Davud RABBE söyledi, ve dedi: İşte, ben suç ettim, ve ben iğrilik ettim; fakat bu koyunlar, onlar ne yaptılar? niyaz ederim, senin elin bana karşı, ve babamın evine karşı olsun.

¹⁸ Ve o gün Gad Davuda geldi, ve ona dedi: ık, Yebus Aravnanın harman yerinde RABBE mezbah kur. ¹⁹ Ve Gadin sözüne göre Davud RABBİN emretmiş olduğu gibi ıktı. ²⁰ Ve Aravna baktı, ve kiralaya kullarının kendisine doğru gelmekte olduklarını gördü; ve Aravna ıktı, ve kiralaya yüz üstü yere kadar iğildi. ²¹ Ve Aravna dedi: Niçin efendim kiral bu kuluna geldi? Ve Davud dedi: RABBE mezbah kurmak üzre senden harman yerini satın almak için geldim ki, kavmın üzerinden veba kaldırılsın. ²² Ve Aravna Davuda dedi: Efendim kiral gözünde iyi olanı alsın, ve takdime arzetsin; işte, yakılan takdime olarak öküzler, ve odun olmak üzre dövenler, ve öküzlerin takımları; ²³ ey kiral, Aravna bunların hepisini kiralaya veriyor. Ve Aravna kiralaya dedi: Allahın RAB senden razı olsun. ²⁴ Ve kiral Aravnaya dedi: Hayır, fakat senden mutlaka bir bedel ile satın alacağım; ve Allahım RABBE hiçe mal olmuş yakılan takdimeler arzetmem. Ve Davud harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüşe satın aldı. ²⁵ Ve Davud orada RABBE bir mezbah yaptı, ve yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzetti. Ve RAB diyar için olan duaları kabul etti, ve İsrail üzerinde veba kaldırıldı.